

Helga Zepp-LaRouches tale på konference i Moskva om Kina: Et fællesskab med fælles fremtid for menneskeheden: Kinas strategiske perspektiv indtil 2050

Det Russiske Videnskabsakademis Institut for Fjernøstlige Studier

Akademisk Råd for Omfattende Studier af det moderne Kina
23. internationale akademiske konference:

“Kina, kinesisk civilisation og verden: Fortid, Nutid og Fremtid”

Moskva, 24.-25. oktober, 2018

Helga Zepp-LaRouches tale

“Et fællesskab med fælles fremtid for menneskeheden: – Kinas strategiske perspektiv indtil 2050”

Det store spørgsmål, som burde optage alle tænkende mennesker på denne planet, er i det væsentlige det samme som blev diskuteret intensivt i den unge amerikanske republik, som rapporteret i “de Føderalistiske Papirer”: Er det menneskelige samfund i stand til en effektiv form for selvstyre? Men denne gang er det ikke et spørgsmål om en nation, det vedrører hele menneskeheden: Behovet for et nyt paradigme i verdensordenen.

Spændinger i en verden plaget af adskillige kriser ser ud til at styre mod en kulmination: faren for et nyt, denne gang systemisk finansielt nedbrud i det transatlantiske finanssystem, en hidtil uset polarisering i USA omkring det

igangværende kupforsøg mod landets præsident, operationer under falske flag, Goebbels-lignende bedrageriske operationer mod hele befolkningsgrupper, narkoepidemier, der er en ny form for opiumskrige, den globale migrationskrise, terrorisme og nazisme, en øgning af de centrifugale kræfter i EU, genopblomstringen af aggressive, geopolitisk motiverede bestræbelser på at forsvare en orden, som ikke længere eksisterer – bare for at nævne nogle af udfordringerne. Verden er i uorden.

I lyset af en sådan kompliceret og tilsyneladende fuldstændig splittet verden, hvor realistisk er så det perspektiv, der blev fremlagt på Kinas Kommunistiske Partis 19. partikongres af den kinesiske præsident Xi Jinping, hvor han satte Kinas mål til inden år 2050 at blive et "stærkt, demokratisk, kulturelt avanceret, harmonisk, og smukt 'fuldt moderniseret land'", og endda omtalte nogle aspekter af skabelsen af en "smuk verden" hvor alle nationer kan deltage? Hvis man ser på de kriser og udfordringer, der er anført ovenfor, som uafhængige individuelle problemer, ender man i en "dårlig uendelighed", hvor løsningen for mange af disse virker umulig. Men hvis man erkender, at alle disse problemer har fælles ophav, idet de er afledt af det gamle paradigme, af en epoke der går under, kan man finde løsningen ved at blive informeret om principperne for den nye epoke.

Der er to emner, der sætter dagsordenen for den nærmeste fremtid, som vil skabe helt forskellige udfald for fremtiden. Den første vedrører den nuværende kamp, som udkæmpes på dette tidspunkt i USA, hvor kupforsøget mod præsident Trump enten vil lykkes, og han vil blive drevet fra embedet på den ene eller anden måde, eller, hvis det aftalte spil mellem cheferne for Obama-administrationens efterretningstjenester og briternes efterretnings-tjenester GCHQ og MI6 om iscenesættelsen af "Russiagate" mod Trump for at forhindre ham i at realisere sin intention om at lede forholdet mellem USA og Rusland på et godt grundlag, vil føre til en strafferetlig

forfølgelse af bagmændene. Hvis demokraterne vinder Repræsentanternes Hus i midtvejsvalget, vil de forsøge at begrave den igangværende undersøgelse i Kongressen og konfrontationspolitikken, som vi har set i sanktionerne mod Rusland og handelskrigen mod Kina og vicepræsident Pences nylige tale, vil omgående eskalere. Hvis Trump kan konsolidere sin position, på trods af de mange høgeagtige ytringer der kommer fra USA nu, er det muligt, at han, i anden halvdel af sin første periode, vil være i stand til at forbedre forholdet til Rusland og vende tilbage til sin oprindelige positive holdning til Kina.

Den anden relaterede mulighed for ændring er et perspektiv, hvormed "Thucydids fælde" kan overvindes, den tilsyneladende konflikt mellem den magt, som dominerer verden indtil nu, USA, og den opstigende magt, Kina, ved at definere en løsning, der går langt ud over den bilaterale situation for de to, og som adresserer eksistentielle farer for samtlige nationer og dermed en forskydning af niveauet af diskussion og tænkning til et højere niveau.

Hvad min mand, Lyndon LaRouche, allerede har foreslået for mange år siden, er stadig gyldigt: De fire mest magtfulde nationer i verden, USA, Rusland, Kina og Indien – støttet af andre som Japan, Sydkorea og flere – skal på kort sigt oprette et nyt Bretton Woods system, for at undgå potentielle ødelæggende konsekvenser af et ukontrolleret finansielt sammenbrud. Dette nye internationale kreditsystem skal rette fejlen i det gamle Bretton Woods-system, som ikke blev realiseret sådan som præsident Franklin Delano Roosevelt havde til hensigt, men blev ødelagt af indflydelsen fra Churchill og Truman. Det skal garantere ubetinget suverænitæt, for hver og en, af alle nationalstater som deltager i det, og det skal fremme deres ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene af videnskabelige og teknologiske fremskridt, til gensidig fordel for hver enkelt og for alle.

Dette Nye Bretton Woods-system skal som det vigtigste indeholde en dybtgående ændring af de valutamæssige, økonomiske og politiske forhold mellem de dominerende kræfter og de såkaldte udviklingslande. Medmindre de uligheder, som skyldes eftervirkningerne af den moderne kolonialisme, gradvist afhjælpes, kan der heller ikke skabes fred; og udfordringer så som migrationskrisen eller terrorisme kan ikke overvindes.

Den grundlæggende forestilling om et sådant nyt kredit- og økonomisk system findes i princippet allerede i præsident Xi Jinpings Bælte og Vej politik. I de fem år, det har eksisteret, har det skabt en hidtil uset dynamik af håb og optimisme blandt de cirka 100 lande, der deltager i det, og med de fremskridt det har haft på så kort tid, er det indlysende, at målet defineret af præsident Xi Jinping, om en "smuk verden" i 2050 for hele menneskeheden er absolut opnåelig.

Det nye sæt af internationale relationer, som kræves til det Nye Paradigme, er allerede i færd med at blive bygget. Den stigende integration af Bælte og Vej Initiativet, Shanghai Samarbejds Organisation, Eurasiske Økonomiske Union og de Globale sydlige organisationer udvikler sig succesfuldt og skaber allerede helt nye strategiske alliancer til gensidig gavn for alle, der deltager i dem. "Ånden i Den Nye Silkevej har fænget i de fleste lande i Asien og Latinamerika, og har for første gang i århundreder givet håb til Afrika, som præsident Xi har kaldt kontinentet med det største udviklingspotentiale, og som præsident Putin har lovet at 'lyse op, ved at give det atomteknologi.'" Mange taler nu om "Afrika, det nye Kina med Afrikanske karakteristika"! Og på trods af modvilje fra den Europæiske Union og den nuværende regering i Berlin er der et stigende antal af mennesker i Europa, som ønsker at blive fuldt integreret i Den Nye Silkevej, som 16 + 1 landene, Spanien, Portugal, Schweiz, Holland, Belgien, men især Østrig og Italien.

Den største og uundgåelige udfordring vil imidlertid være at finde en løsning, som inkluderer USA. I betragtning af det reelle niveau af militarisering af USA, både hvad angår de væbnede styrker såvel som den indenlandske bevæbning af befolkningen, er chancen for at USA vil gå i opløsning, eller acceptere at blive udelukket fra et alternativt verdenssystem, lige så fredeligt som det skete med Sovjetunionen, sandsynligvis tæt på nul. Præsident Putins militære politik, som blev annonceret den 1. marts, vedrørende russisk militærvidenskab og den strategiske alliance mellem Rusland og Kina, viser russisk og kinesisk klarhed om dette. Så hvis Thukydids fælde skal undgås, skal der være et udkast til en løsning, som giver USA en høj plads i verdensordenen.

Den fælles politiske platform, der tilbydes, skal være formet ud fra synspunktet om, hvad Nikolaus von Kues definerede som en helt ny form for tænkning, hans berømte {"Coincidentia oppositorum,"}. Den ene, som har en højere orden af virkeligheden end de mange. Dette er allerede implicit i præsident Xi Jinpings opfattelse af menneskeheden som et "Fællesskab med fælles fremtid."

I stedet for at nærme sig spørgsmålet om det nye sæt af relationer blandt verdens nationer ud fra et synspunkt af at bevare status quo vil visionen om hvorledes den menneskelige art er modnet til voksenlivet 50 eller 100 år fra nu give et sæt af konkrete politiske samarbejdsaftaler. Ifølge den videnskabelige teori fra Vladimir Vernadsky vil Noosfæren til den tid have avanceret sin dominans over biosfæren kvalitativt, og nye generationer af forskere og klassiske kunstnere vil kommunikere med hinanden baseret på en søgen efter nye fysiske og kunstneriske principper.

Som den tyske raketforsker og rumvisionær Krafft Ehrliche fremlagde det, er udbygningen af infrastruktur, først i det nærtliggende rum, som en forudsætning for interstellær rumrejse, en nødvendighed for næste niveau af den menneskelige artsudvikling. Som samarbejdet på den Internationale

Rumstation og som Hubble-rumteleskopets øjenåbnende resultater har demonstreret, ændrer fokuset på menneskeheden som en rumfarende art følelsen af identitet hos alle de involverede astronauter, ingeniører og forskere. Det har også helt ændret forestillingen om, at vi lever i et jordbundet system, hvor modstridende geopolitiske interesser skal strides om begrænsede ressourcer med den idé, at menneskeheden lige er begyndt at tage de allerførste baby-skridt ind i et univers, hvor der er anslået to billioner galakser.

Det kinesiske rumprogram vil snart ændre spillereglerne på en hidtil uset vis ved at lede verden til en ny videnskabelig og industriel revolution. De igangværende Chang'e månemissioner omfatter et ambitiøst program om at bringe helium-3 tilbage fra månen som brændstof til kontrolleret fusionskraft på jorden. Når den menneskelige art kan styre fusionskraft, vil vi have energi- og råmaterialesikkerhed for hele den menneskelige art i al overskuelig fremtid.

I samme retning går Indiens Chandrayaan-2 mission ledt an af Indian Space Research Organization (ISRO), som vil analysere månens overflade for spor af vand og helium-3. Præsident Trump har erklæret, at bemandede rumrejser, tilbagevenden til månen og missioner til Mars og "verdener langt væk" er en national prioritet igen. Disse og relaterede missioner fra de andre rumnationer vil ikke kun gavne de involverede lande, men hele menneskeheden. Rumforskning vil transformere alle aspekter af livet på jorden idet de samme generelle teknologier og metoder, hvormed man vil skabe landsbyer på månen, kan bruges til at skabe beboelige forhold i "ørkenområder" på jorden, som med "Umka", den russiske by planlagt på Aktis. Rumteknologi vil fuldstændigt revolutionere tilgangen til avanceret lægehjælp alle steder på Jorden, landbruget vil drage fordel af mange aspekter af rumforskning. Kombinationen af fusionsøkonomi og månens industrialisering som det næste trin i en ubegrænset proces af menneskehedens fortsatte mestring af

universets love vil betyde en helt ny økonomisk platform i den forstand, der er defineret af Lyndon LaRouche.

Hvis de mange mennesker i nød i verden – om det er som flygtning fra fattigdom og krigens hærgen eller som tilskuer til et samfund, der falder fra hinanden med en stigning i vold, alkoholisme, stofmisbrug og depression, eller ethvert andet udtryk for desperation – kendte til de umiddelbare muligheder for et gennembrud til en ny æra for menneskeheden, ville den nye silkevejsånd fænge an og blive et håbets fyrtårn for alle.

Det ordnende princip for en splittet verden i dag kan blive grundlaget for et fælles lederskab i form af præsidenterne i Kina, Rusland, Indien og USA.

Finansielt sammenbrud truer, mens krig eller fred står på spil i det amerikanske midtvejsvalg

Leder fra LaRouchePAC den 11. oktober (EIRNS) – Verden er ved et vendepunkt, med et finansielt sammenbrud der tegner sig så tydeligt, at selv Den Internationale Valutafond advarer om en sandsynlig ny “stor depression”. Sammenholdt med den netop udgivne rapport fra IPPC (Internationale Panel for Klimaændringer), der kræver en folkemorderisk afindustrialisering og affolkning af planeten, så kunne behovet for en hastig forandring til et helt nyt paradigme ikke være mere tydelig, som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche understregede i sin

internationale webcast i dag.

“Der er brug for et nyt Bretton Woods-system; der er brug for Glass-Steagall; vi er nødt til at slippe af med kasino-økonomien; vi skal have kredit til finansiering af realøkonomien, og vi skal grundlæggende have et nyt kreditsystem til at finansiere investeringer på multinationalt plan blandt alle verdens lande for at bringe verden ud af denne fare for en økonomisk depression” erklærede Zepp-LaRouche. Og tiden for handling er inde nu, på grund af det truende økonomiske sammenbrud og de samtidige bestræbelser fra det britiske imperiums side på at så økonomisk og politisk kaos, især i USA, hvor ‘pøbelens’ vold, finansieret af George Soros, i de seneste uger har haft til formål at udløse en “farverevolution” imod præsident Donald Trump for at sikre, at han ikke kan følge op på sit løfte om at have gode forbindelser til Rusland og Kina samt genindustrialisere USA.

Trump har korrekt sagt, at demokraterne er blevet “vanvittige og skøre”, hvortil Zepp-LaRouche tilføjede, at de voldelige drengestreger omkring bekræftelsen af dommer Brett Kavanaugh for Højesteret viser, at demokraterne har “mistet enhver sans for grænser! Dette er en helt hysterisk situation og meget farlig ... det geopolitiske etablissement gik helt amok. Faktisk optrappede de deres kampagne, både mod Rusland og Kina, på hidtil usete måder. Og dette er et spørgsmål om krig eller fred. Folk bør forstå, at demokraterne virkelig er blevet vanvittige i spørgsmålet om Rusland og også Kina, og at de ikke bør falde i denne fælde, fordi “det ville betyde tredje verdenskrig.”

Zepp-LaRouche påpegede, at de finansielle eliter selv efter sammenbruddet i 2008 ikke drog nogle konsekvenser af deres egne fejltagelser og fortsatte med den samme vanvittige politik, hvilket har skabt betingelserne for et nyt, værre, nedbrud, som bekymrer selv IMF's administrerende direktør Christine Lagarde. Men chancen for at IMF “reformerer” sig selv er nul, advarede Zepp-LaRouche. “IMF er virkelig en

bankerot organisation", og det blev udtalt af min mand, Lyndon H. LaRouche, Jr., i 1975, da han foreslog at erstatte denne IMF med en international udviklingsbank, som ville give langsigtet kredit med lav rente til udviklingsprojekter i udviklingssektoren. "Hvis det var blevet gjort, ville vi ikke have et flygtningeproblem", bemærkede Zepp-LaRouche. "Vi ville have velstående lande over hele kloden; men nu med Den Nye Silkevej går politikken i den rigtige retning."

I stedet fortsatte de imperialistiske bankfolk med "bare at pumpe penge ud – kvantitative lempelser. Og nu har centralbankerne grundlæggende opbrugt og udtømt alle disse instrumenter." Deres forsøg på at tæske lande til underkastelse, som det gøres med Italien, vil komme til at give bagslag. "Jeg tror ikke man bør glemme, at begge den italienske regerings koalitionspartier, Lega og Five Star Movement-partiet, har Glass-Steagall – ikke kun på deres partiprogram – men også i koalitionsaftalen ... Hvis nogen udefra skubber dem ind i et sammenbrud, vil jeg ikke udelukke muligheden for ... eller rettere sagt er det ganske sandsynligt, at de vil indføre Glass-Steagall som selvforsvar ... der er brug for Glass-Steagall; vi er nødt til at slippe af med kasinoøkonomien "

Virkeligheden er, at der "lige nu finder et oprør sted i hele verden ... imod denne forfejlede neoliberal politik" observerede Zepp-LaRouche. Opstanden er af en sådan karakter, at et politisk "jordskælv" er sandsynligt, når næste valg til Europa-Parlamentet finder sted til april. Men Zepp-LaRouche advarede om, at vi ikke kan vente til april, fordi "krisen er over os nu".

Den netop offentliggjorte IPCC-rapport om at fjerne kul som brændstof fra planeten, er til dels en reaktion på dette oprør, men især "en desperat indsats fra imperiets styrker mod Trump ... især rettet imod Den Nye Silkevej, imod Bælt- og Vejinitiativet ... Og det er en indsats for virkelig at stikke en kæp i hjulet på denne dynamik," forklarede Zepp-LaRouche.

“Hele diskussionen om hvorvidt menneskets CO2-udledning forårsager klimaforandringer er fuldstændig absurd, men også meget farlig, for, som man kan se, er befolkningen hjernevasket.” Pointen er, understregede hun, “at dette intet har at gøre med reelle problemer. Dette er en massepsykose, og det drives af hedgefondene, af Wall Street, fordi handlen med CO2-udledningskvoter er kvaksalveri.”

Og “at pålægge en global kulstofafgift , som der også bliver presset på for, vil betyde, at de (globalisterne, red.) atter har et godt instrument imod national suverænitæt, for når man engang er enig om, at de nationale økonomier skal underkaste sig krav med hensyn til deres CO2-udledning, går man igen i retning af globalistisk øko-fascisme. Det er ikke videnskabeligt. Jeg synes det er det modsatte: Det er oligarkisk, og det er en indsats, der virkelig – efter min mening – primært er rettet mod Den Nye Silkevej, men naturligvis også mod Trump, imod Tyskland og mange andre lande.”

Og Zepp-LaRouche konkluderede: “Vi må have den modsatte tilgang: Vi skal være optimistiske om menneskets evne til at overgå til fusionskraft, at udvikle helt nye videnskabelige metoder til energi, sikkerhed for råvarer og rumrejser.”

Krig og fred på spil i USA's

midtvejsvalg: Schiller   Instituttes ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 11. oktober 2018

Afskrift på engelsk:

Schiller Institute New Paradigm Webcast, October 11, 2018
With Helga Zepp-LaRouche

The Stakes In the U.S. Midterm Elections: War or Peace

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger with the Schiller Institute. Welcome to our webcast for today. It's Oct.

11, 2018: Our webcast will feature, as always, Helga Zepp-LaRouche, our founder and chairwoman Helga Zepp-LaRouche. We were just reviewing events prior to this webcast, and there's so much going on, as we come now with less than five weeks to the midterm election in the United States, which is going to be an extraordinarily important in determining whether the American people are going to step up to the responsibility of joining the New Paradigm, or whether they're going to succumb to the demoralization and the media control. We're also seeing things that the LaRouche movement is famous for, which is economic forecasting. And Helga, why don't we start with that: We saw a very big drop in the stock market

yesterday, there's jitters on Wall Street, anxiety around the world. What's going on?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: The system is disintegrating, and it's just a question of time when this will happen. I find it very remarkable that the IMF is pronouncing the famous "D" word. Remember that the "D" word was never to be mentioned, because the market would supposedly follow the psychology of the markets, and when you mention the word "Depression," then that could bring it on and so was the tale. But now the IMF meeting in Bali, Indonesia has been warning that challenges are to be faced, otherwise, the second Great Depression would be looming. Now, I find this really remarkable, and I think what they're trying to somehow prepare the population that thing is really coming down. This stock market plunge of more than 800 points

—
I think something like 820 — you had President Trump who basically said the Federal Reserve is "crazy" with their interest rate policy, which caused a complete reaction by [IMF Managing Director Christine] Lagarde and so forth, but he kept repeating it twice. He said the situation is much too tense to continue this. Naturally, this is the reason why you have the reverse carry trade from the emerging markets, which was mentioned by the IMF as the biggest threat to the system, and the second biggest threat or maybe on an equal level, being the indebtedness. Now, Lagarde also mentioned the indebtedness of the governments, the corporate firms, and also other categories, like student loans and car loans and all of this, is 60% higher than it was in 2008.

Then, in addition to all of these things, you have the collapse of the real economy, with for example home-building peaked in the United States in January and has been in a free fall and since about May this was also the case for copper and timber – all of these have lost between 15 and 20% since the beginning of the year. So, these are all markers that this thing

is not continuing.

And then, you have, naturally, on top of that the growing fight between the EU and Italian government. You had the famous

letter, or infamous letter by the two EU Commissioners [Pierre]

Moscovici and [Valdis] Dombrovskis, to the Italian government warning them that their intention not to stick to the EU-imposed

budget deficit of 2.4%, that this would not be allowed, which was

the trigger for a run on the Italian bond, and as a result, the

spread between the Italian and the German values have gone up to

300 points; and it is generally said if it goes up to 400 – basically that means that the Italians have to pay 3% and more to

refinance their loans – and that could actually really all contribute to a crisis.

On top of it, by the 15th of this month, that is in four days, the Italian government will publish the details of their budget. And it is expecting that the rating agencies immediately

afterwards will put out some rating, in all likelihood downgrading the Italian bonds, or downgrading Italy as a country,

which then basically, depending how they are formulating it, if

the outlook is basically neutral, people say this could just

go

through; but if they put a negative outlook on it, then that could lead to a big banking crisis – actually not only of Italy,

but of the entire Western financial system.

It is clear that some of these people in the European Central Bank and EU Commission obviously think they can force the

Italian government to capitulate, that they can control the consequences of this, but this is playing with fire: Because you

have a highly, highly volatile financial system, and I can only

say, in 2008, the whole world was more or less unprepared for the

crash, because they were not listening to the warning this my husband had already put out, very clearly, on July 25th, 2007

–

this was one week before the secondary mortgage crisis in the United States exploded. And he had said at that time, this system is finished. All you can see now, is how it comes down.

And people didn't listen to it. So the crash occurred in 2008 and

they didn't draw any conclusions out of their own mistakes, and

just kept pumping money – quantitative easing. And basically all these instruments of the Central Bank are now completely exhausted and used up.

And contrary to 2008, when everybody was unprepared, those people who are now trying to cause the Italian government to capitulate and continue with the austerity, which the Italian government was voted in, because they rejected that austerity. So, if they push too hard, I think one should not forget that both Italian government coalition parties, the Lega and the Five

Star Movement party, they have Glass-Steagall in not only

their

party program, but also in the coalition treaty.

Now, obviously, the Italian government knows what they're up against. They have seen speculators moving in on countries, driving them into the ground, so they are relatively careful, and

they're not saying anything terribly provocative. But if somebody from the outside pushes them into a crash, I would not

exclude the possibility, or I would actually say it's quite probable that they would implement Glass-Steagall as a self-defense.

So it is quite different from 2008, and I think the only lesson that one can draw out of all of this, is we need to amplify our efforts to go for a New Bretton Woods system, which

we have a campaign on internationally, we have a petition; this

has been signed by many people in the meantime, and I would urge

you, our viewers, sign this petition, get it around, prepare anybody you know – elected officials, mayors, parliamentarians,

congressmen – to prepare for Glass-Steagall, and not only that,

but the Four Laws of Lyndon LaRouche. Because unless we reorganize this entirely bankrupt financial system in an orderly

fashion, the danger is an uncontrolled collapse.

You need a New Bretton Woods system, you need

Glass-Steagall, we need to get rid of the casino economy; we have

to have credit for the financing of the real economy, and we have

to have a new credit system to basically finance investments on a

multinational level among all the countries of this world, to

get

the world out of this danger of a depression.

So, if the IMF talks about the danger of a Great Depression, people should take it to heart. Think about what happened in the

Great Depression in the '30s – in the United States it was devastation, but in Europe it was even worse, because it led to

fascist movements and that to world wars. So people should not

take these things lightly: Get onboard with us. Join the Schiller Institute, join our campaign for New Bretton Woods, because that's the only answer one can give to this danger of a

looming crash.

SCHLANGER: I had a chance to read through the Executive Summary of the IMF report, and there were two omissions – they were there in a sense, but they didn't really acknowledge them,

– both of which your husband was out in front of for many, many

years, in dealing with the IMF. On the one side, it's clear that

it's {their} policy which has failed. The austerity regime which

the IMF is famous for, these have never led to any economic development. And then, secondly, the quantitative easing, the low-interest credit for speculation, instead of Glass-Steagall

–

the IMF was promoting that. And so, the two things they promoted, they're now admitting are failed. Do you have any thoughts on that, Helga?

ZEPP-LAROUICHE: I think the possibility that the IMF would reform itself is probably going in the probability towards zero.

I think it requires a different kind of action. In a certain sense, you have right now in the whole world, already, a revolt against these failed neo-liberal policies. This was expressed in the Brexit; this was expressed in the election victory of President Trump; the new Italian government is an expression of that; also the Austrian government. And I think that – in a certain sense, national sovereignty has to be reasserted, and I don't think these supranational institutions which were the main reason why these policies were imposed, which had created havoc: Look at what happened to Greece. The Greek economy was diminished by one-third. The Italian economy was destroyed. The fact that we have now a totally different government in Italy, which is pro-growth for the most part, which is for the relationship with China, for the relationship with the New Silk Road, all of this is a response to the failure of these policies. And there are many people in Europe who are expecting that, given the fact that the EU is basically doing exactly the same thing in principle, namely, sticking to the neo-liberal austerity, that you will have an earthquake in the coming European Parliament elections [in April] which will show that these present policies will be absolutely out. I think this is much too long term. I think the crisis is upon us now, so I can only say: The only solution is for the package I just said before: The IMF is really a bankrupt organization, and that was stated by my husband in 1975, when

he

proposed to replace this IMF with an International Development Bank, which would provide large-scale, low-interest credit for development projects in the developing sector; and if that would

have been done, we would not have a migration problem, we would

have prosperous countries around the globe; but now, with the New

Silk Road, this policy is on a good way.

So I can only say, "listen to the wise words of Lyndon LaRouche," belatedly, but better late than never.

SCHLANGER: And that was a very popular item, "How the International Development Bank Works," that Lyn wrote back in '76, I think it was. We used it as part of his campaign – for his first campaign for President.

Coming up on the midterm elections, there's a lot of turmoil that's been unleashed. What's clear is that Hillary Clinton has

not learned anything from the results of November 2016. You have

a real civil unrest that's being built, deliberately, because the

Mueller case, the Mueller Russiagate story, is collapsing.

This

can become a very dangerous situation. Let's start with what Trump said – Trump said, the Democrats have gone crazy. I assume you would share that assessment, Helga?

ZEPP-LAROUICHE: If calling for violence is a sign of insanity, then I would agree with him. And it's funny, I was looking at the German media, and they all portray this fight, this very hot situation in the United States, as if it's all just

electioneering by Trump that he would call the Democrats a "mob."

But, it is a fact that Maxine Waters already some months ago, called on everybody to get into the face of Trump cabinet members, whenever you them – there were some actually violent incidents; people were not served in restaurants; and also some other Democrats basically called that you should be “in their faces” of the Trump camp. And that has created a complete hysteria, which was amplified by the Kavanaugh case, where even Alan Dershowitz, who said that he’s a liberal Democrat, he said that the attempt, for example, Senator Feinstein and Eric Holder, they said that Kavanaugh should not be accepted, that this would put into question the legitimacy of the Supreme Court! I mean this is really incredible. Dershowitz then correctly said, forget it, Kavanaugh is now Supreme Court Justice and he will be there for his lifetime; this was due process, and the Democrats should go back to being civilized and not violate all the norms and rules. I mean, this is incredible: I’m not an expert on American constitutional questions, but it seems to me if the Senate, or some Senators, are putting into question the legitimacy of the Supreme Court, this is heading towards a constitutional crisis, or some kind of a state crisis if these people are not stopped. I think they have lost all barriers, and they have lost all sense of limit! This is a completely hysterical situation, and I can only say that this is very dangerous. And we have said many times that Trump is being attacked, essentially, – I mean,

you

can pick on tiny points here and there – but that's not the point: The main reason why Trump is being attacked, is because he

tried to get the relationship with Russia on a good basis. He had a very successful in Helsinki with Putin. And at least, in

the initial phase, he had an excellent relationship with China and Xi Jinping. And that is why the geopolitical establishment

went absolutely crazy – as a matter of fact, they're escalating

their campaign, both against Russia and against China, in unprecedented ways. And it is the question of war and peace, and

people should really understand that, that the Democrats have really gone crazy on the issue of Russia and also China, and they

should not fall into this trap, because in the consequence, this

would mean World War III.

SCHLANGER: One of the other important points, I think is that what we're seeing, is again, people like George Soros funding these rent-a-mobs. And Soros, of course, has been involved in this for many, many years. And I believe, Helga, you

first identified the operation against Trump after the election,

as similar to the "color revolutions" that Soros, combined with

people like John McCain, the National Endowment for Democracy, the Clinton State Department, to run coups and regime changes, throughout the former Soviet bloc countries. I think we're now

seeing that what you said about the "color revolution," is totally accurate, including the danger of a Maidan Square-type

chaos being unleashed. Sen. Rand Paul said yesterday that he fears that there could be assassinations.

Is this pretty much what you had seen two years ago, this color revolution scenario?

ZEPP-LAROUICHE: Yeah, because whenever you have George Soros involved in such, and he financed, according to reports, \$50 million to a private group which, according to these reports, which was called into being by a "senator," not named, but the individual involved was formerly an aide to Senator Feinstein, so

the speculation naturally goes in this direction. This was an outsourcing of the whole Steele operation to a private group, basically using \$50 million so that this could go on, after Steele was officially fired from his liaison with the FBI. Now, this is incredible. I think this will all come out, and also following the James Baker testimony, which even if it was behind closed doors, nevertheless, what came out in various

Fox TV programs and various other revelations, that it was Michael Sussman, the lawyer of Hillary Clinton's campaign and the

lawyer for the DNC, which was the original trigger for the whole

Russiagate affair. I find this absolutely incredible and I can

only hope that the American voters draw their conclusion out of

it, because that means that the Hillary Clinton campaign was involved with a foreign power, namely great Britain, against her

opponent in the election campaign, and then afterwards, basically

against an elected President. Now, I don't find this very "democratic," to say the least, to use these kinds of secret service methods, deep state methods, to work against your own President, who has been democratically elected.

This, in my view, is the biggest scandal, and if it is all coming out, if all the documents are being declassified, I think it will go down in history, as the biggest scandal in American history. And that is what's at stake with this midterm election.

SCHLANGER: I think it's very important that Baker, who was the legal counsel to Comey and the FBI, in his testimony before a private Congressional hearing, that he acknowledged that Sussman gave him the Steele report, which was then incorporated into the original FISA warrant against [Trump campaign advisor] Carter Page. That just makes clear that all these Democrats who have been protesting what Representative Nunes did in his House Intelligence Committee, that they were wrong, they were lying; they were trying to cover up for the connection between the British, the Clinton campaign, and the FBI. Now, Helga, a couple of other things we need to cover before we finish today: One is the very significant stopover in Beijing by Secretary of State Pompeo. He had just come from North Korea, where there was what appears to be quite a successful meeting with Kim Jong-un. But when he got to China, it was a slightly different environment, largely because of the moves toward trade war. What happened when Pompeo got to Beijing?

ZEPP-LAROUICHE: This was shortly after Vice President Mike Pence had made this absolute diatribe at the Hudson Institute, attacking China in the {worst} possible way, and this was taken very badly by the Chinese government and Chinese media, who really questioned, does that mean there is a shift in the

Trump

Administration, in a total hostile attitude towards China?

Basically, when then Pompeo arrived in Beijing, just a few days

afterwards, he basically reiterated that it is the policy of the

United States to have a good relationship with China, to agree to

the One-China policy, and that the United States is not trying to

stop the rise of China. And there were several Chinese media which noted the fact that this was an extremely important statement to come at this moment.

There was one interesting article in the {Global Times} by the American analyst and expert, Clifford Kiracofe, who made the

point that there is a clear difference between Pence, who sort of

speaks for the deep state, and Trump, who is trying to change the

U.S. foreign policy, but is being "hamstrung" by this crew on the

side of the deep state. And Kiracofe basically said the U.S. establishment is unwilling to learn the lesson from what's going

on strategically, that the world is changing and that there is a

multipolarity already now.

Now, the significance of this is not only Kiracofe saying that, but that the {Global Times} is publishing that, which is a

paper which is very close to the Chinese government. So I think

it's important that the Chinese are still, despite the trade war

and the escalation coming from ridiculous – like Elizabeth Economy, who was already on a rampage in 2014, came out with

another major piece, accusing China of all kinds of things – I don't need to repeat this stuff; and I already in 2014 said that

Elizabeth Economy obviously has an “economy-class mind” if she says these things, and obviously, she has not improved since. But in any case, I think it is very important that Pompeo was there to set the record straight, because obviously, the need

to find solutions to the world does require the collaboration among the major powers of the world. Those people who are pushing this insane confrontation, like Hillary Clinton did in her speech in Oxford, where she was on an absolute rant against

Russia, I mean, these people should really not be listened to, at all.

SCHLANGER: Another group that shouldn't be listened to, but unfortunately is, is the IPCC, which is in the news again, with

the so-called “manmade climate change” theories they have, demanding that carbon dioxide be eliminated from the universe.

This goes back to the campaign you waged against the British-backed, German figure John Schellnhuber, who has been pushing these policies. And now it looks as though this is going

to be aimed as dagger at the heart of the German auto industry.

And it's a good thing that Trump pulled the United States out of

the Paris climate change agreement. But where is this heading?

ZEPP-LAROUCHE: This is report which says the climate accord from Paris was not good enough, we need not stop 2% temperature

increase, but we should stop at 1.5% by 2050. And obviously,

this is basically what Schellnhuber put out some years ago with the "great transformation" as he called it, the decarbonization of the world economy, getting rid of nuclear, getting rid of coal, oil, gas, just go to "renewable" energy sources; and there, it is very, very clear that what my husband has developed in terms of the cohesion and the correlation between energy flux-density in the production process, and the potential relative population density, which can be maintained with that energy flux-density, means that the goal which Schellnhuber set forth that the Earth can only carry 1 billion people, that that is what they now want to put back on the agenda. It's a desperate effort by the forces of the Empire against Trump, who has promised to reindustrialize the United States; especially against the New Silk Road, against the Belt and Road Initiative, which now is the new spirit which has captured more than 100 countries already, which work with the Belt and Road Initiative to their benefit. And it's an effort to really throw a monkey wrench into this dynamic. But I think it's desperate, I think it's dangerous, but I don't think it will work. I don't think that these people will convince China, India, Latin America, Africa, the Asian nations, even some of the European nations, to lie down and die, because this is what that would mean. It's dangerous anyhow, because you can see that it's needing a mass hysteria on the CO2 question. I mean, first of all, we have long debated that the CO2 emissions is really a minimal

factor in climate change. Climate change is taking place, there's no question about it, but as we have documented many times in the past, it has to a very large extent to do with the position of our Solar System in the Galaxy, and it is long-term cycles from Ice Ages to warming periods, and within that, you have still smaller fluctuations; and this is determining the climate.

So the whole discussion of whether the CO2 emission of man causing these climate changes is just completely absurd. Now, it's very dangerous, because, as you can see, this brainwashing of the population – in Europe, for example, one day after the IPCC put out this quack report, the EU Environment Ministers met and they decided that the CO2 emission from cars should not be 30%, like they had previously argued, but it should be 35%; and the German government, which basically initially said 30%, and then agreed to this compromise – it's just crazy.

Now, what will that do? The boss of VW, the largest German carmaker today came out and said that if this aim is being implemented to have 35% cut in cars' CO2 emissions, then this will cause, alone for VW, 100,000 jobs – and that's just one carmaker. Now, you can add all the other ones, and you will end

up with millions of people going unemployed and the whole industry collapsing! Germany, as an economy, is already on extremely fragile ground because of the exit from nuclear energy,

and if they now are pushing to eliminate coal altogether, this will be the death of Germany as an industrial country.

Obviously, we will make a big campaign against that.

There is a big worry, because obviously, for example, Poland is 90% dependent on coal in terms of its electricity production.

And if they force countries to implement that, you will have a populist explosion in the next vote, if not earlier.

So this is all completely crazy, and it should be stated very clearly, that with the presently existing technologies, for a very long time, the world population cannot be maintained without coal, and there are safe and modern coal plants which are completely environmentally friendly; and it's completely motivated by, not the environment, but by an anti-population attitude. We had put out in 2015, a report "'Global Warming' Scare Is Population Reduction, not Science," and in that report, we had the Queen of England on the cover, because obviously, Schellnhuber, who wants to be addressed all the time as "CBE," Commander of the British Empire, – we had documented in that report that these are British policies. And I think what we see with this IPCC report, and anti-coal emission campaign; and in Berlin, they now forbid diesel cars, cars which fueled by diesel are forbidden from driving in 11 zones in Berlin! Now, the craftsmen's association has said that this means that 50,000 cars of craftsmen will not be allowed to drive in the city, and everybody who needs the services of a craftsman, who needs a new roof, or needs a new pump, or whatever, they will not be serviced any more.

This has nothing to do with real issues: This is mass psychosis, and it's driven by the hedge funds, by Wall Street, because the CO2 emission trade is a quackery: We denounced that in the past, and now, to impose a global carbon tax, which is also what is being pushed, would mean they have again a good weapon against national sovereignty, because once you agree

that

national economies have to submit to the policing in terms of their carbon emission, here you go again in the direction of this

globalist eco-fascism.

It's not scientific, I think it's the opposite: It's oligarchical and it's an effort, really aimed, in my view primarily against the New Silk Road, but naturally also against

Trump, also against Germany, and many other countries. So, we should really denounce that, and we will have a whole bunch of articles about that on this webpage; we will have a whole section

on the Schiller page, where we will have interviews and statements. And we invite you, if you have some scientific contribution to make to this subject, we will publish it on this

website and have a public debate. Because this is really dangerous for the future of civilization.

And we have to have the opposite approach: We have to have an optimism about man being able to go into fusion power, to develop completely new scientific methods for energy, safety, for

raw materials security, space travel – I think we should not get

into this scare which is really a tool of the oligarchy to try to

stop the development of the people.

SCHLANGER: Helga, we've gone on a little bit longer than usual, but I think there's one other thing we have to bring up,

because we teased it last week, which is endorsements for Independent Congressional candidate Kesha Rogers in Texas. In case, people don't know this, in the last couple of days, we've

two very prominent American Republicans and conservatives –

actually, they may not even be Republicans in the party sense
–
but Roger Stone, a longtime friend of Donald Trump, a self-proclaimed “political provocateur” issued a very strong endorsement of Kesha Rogers. And then, Senator Richard Black, a Virginia state senator, who’s been very involved in exposing the coup and also exposing the deep state operations against Syria, he issued a statement endorsing Kesha Rogers. Helga, do you have any thoughts on these two endorsements?

ZEPP-LAROUICHE: I think it’s great, and I can also add that the French former Presidential candidate Jacques Cheminade also endorsed Kesha Rogers, saying that even though he’s not an American, Kesha’s campaign has international significance, because she is the flagship against everything which is going wrong in the United States, right now. So I think we will have more such statements, and I really wish all of you to come out and support Kesha Rogers, because this is a campaign of national importance and international importance. [Rogers is an Independent running in the 9th CD in Texas, against incumbent Democrat Al Green, who promotes impeaching President Trump regardless of whether he has committed a constitutionally defined crime or not – ed.]

SCHLANGER: OK, I think that about does it. Until next week, Helga, we’ll see you.

ZEPP-LAROUICHE: OK, till next week.

Hvilket jammerligt cirkus! Tyskland har brug for en anden politik!

Af Helga Zepp-LaRouche, den 23. september 2018

Hvis man ved "absurd teater" forestiller sig en fremstilling af retningsløse mennesker i en meningsløs verden, så oplever vi netop nu en gallaopførelse af den slags i Berlin. Skandalen om den forhenværende efterretningschef Maassen demonstrerer at han som tak for sin blindhed på det højre øje, skal styrtes ned fra karrierestigen. Seehofers hensynsløse adfærd og Merkels og Nahles forveksling mellem egen magt og samfundets vel, viser med al tydelighed, at eliten i Berlin befinder sig i den forkerte film. De handler ud fra et manuskript om virkeligheden, der kun befinder sig i deres eget hoved og hverken har noget at gøre med den almindelige befolknings virkelighed eller de strategiske udviklinger. Hvis ikke Tyskland skal tage alvorlig skade, har vi brug for en anden politik så hurtigt som muligt.

Når Seehofer udnævner migrationen til "alle problemers moder", så er han og det geopolitiske, nyliberale mønster, som han foretræder, selv "oldemoderen til alle problemer". For der ville ikke eksistere en flygtningekrise i denne form, hvis ikke Bush, Obama, Blair og Cameron havde ført krige i Sydvestasien baserede på løgne, hvis folkeretsstridige karakter aldrig er blevet kommenteret af den tyske elite. Et slående eksempel på denne medskyldighed er det af økonomiminister Altmeyers uhørte salg af nye våbensystemer til Saudi-Arabien, der netop er i gang med en tilintetgørelseskrig mod Yemen. Hvis verden skal bestå, så bør dette have et

folkeretsligt efterspil!

Og denne krise ville ikke have udviklet sig under denne form, dersom Europa havde distanceret sig fra kolonimagternes politik og fra den internationale valutafonds efterfølgende politiske krav. Hvis Europa i de forløbne årtier havde gennemført samme politik for industrialisering af Afrika, som Kina påbegyndte for omkring ti år siden, så havde de afrikanske flygtninge ikke haft nogen grund til at forlade deres hjemlande.

I betragtning af disse realiteter er teateret i Berlin ikke blot absurd, men også afskyeligt: Maassen i rollen som ræven, der vogter gæs, Seehofer som elefanten i porcelænsbutikken, der ikke tænker på dagen i morgen, Merkel som dronningen, der bliver mindre og mindre, og Nahles som et mareridt for Kurt Schumacher og Willy Brandt, der må vende sig i graven. Hvilken komedie! Og så oven i dette Nahles som opfinder af en ny olympisk disciplin: baglæns roning!

Det er symptomatisk, at en gennemført kyniker som Spiegeljournalisten Jan Fleischhauer sætter fingeren på det ømme punkt: Under overskriften "feministisk porno i stedet for proletariatet" skriver han, at SPD-ledelsen for længst har mistet deres vælgere af syne. SPD i Berlin og deres ungdomsorganisation krævede, at den slags pornofilm skal være "afgiftsfrie, blivende og billige" og derfor skal de optages i fjernsynskanalerne ARD's og ZDF's samlinger af film. Dette er ganske simpelt vanvittigt! Det burde stå klart for enhver, at hele det venstreliberale-grønne udbud af SPD-temaer, der fuldstændigt overser de tidligere SPD-vælgere eksistentielle problemer – såsom huslejepriser, fattigdom i alderdommen, et uretfærdigt sundhedssystem og mangel på fremtidsperspektiver – er grunden til, at SPD har mistet ti millioner vælgere siden 1988.

Det virkelige problem er, at Seehofers, Merkels, Nahles osv. adfærd har øget politikerleden her i landet endnu nogle

grader. Hændelserne i Chemnitz og andre overgreb kaster umiskendeligt skyggen fra Weimarrepublikken op på væggen. Desværre kan man ikke længere nægte, at fascismen nu her kun 73 år efter anden verdenskrigs afslutning atter kan blive en fare. Efter at Vesten i februar 2014 understøttede Nazi-kupmagerne i Kiev, hvor Tyskland også deltog i et vist omfang, om end det fik tak af Victoria Nuland med ordene "Fuck the EU" – advarede præsident Putin om, at dette ville fremme fascistiske bevægelser i hele Europa. Desværre er det dette, vi oplever lige nu.

Et væsentligt ansvar for den nuværende krises opståen bæres af de gængse medier, der for længst er hørt op med at fremdrage sandheden, sådan som for eksempel Seymour Hersh gjorde det med My Lai-massakren eller Robert Parry om løgnene om præsident Assads angivelige brug af kemiske våben. I stedet for har disse medier gennem længere tid leveret beretninger om regimeskift for mindre velsete regeringer, forherliget betalinger til terrororganisationer som "humanitær hjælp" eller med gennemført negative beretninger skabt fjendebilleder af Rusland eller Kina, alt efter som det passer ind i Vestens geopolitiske hensigter.

Og samtidig er EU i gang med at forstærke de centrifugale kræfter i Europa; de nyeste eksempler er Bruxelles' angreb på Polen og Ungarn – hvad der i det sidstnævnte eksempel blot har opmuntret Orban til at aflægge et meget mere velmodtaget besøg i Moskva. Og præcis fem år efter begyndelsen på Kinas silkevejsinitiativ, som i mellemtiden for længst har inddraget størstedelen af menneskeheden i et nyt paradigmes dynamik om samarbejde til gensidig fordel, så kommer EU med sit modsvar til Den nye Silkevej med en ny måde at forbedre sammenhængen med Asien på grundlag af klare "regler". EU's udenrigsminister Mogherini hævder, at hun har besøgt 20 lande i Asien, der alle har vist større interesse for det europæiske forslag om forbedrede forbindelser end for samarbejde med den kinesiske Silkevej. Det kunne være interessant at erfare, hvilken planet

de 20 lande ligger på, for de allerfleste stater i Eurasien har længe arbejdet sammen med Kina og Rusland til deres egen fordel.

Kina reagerede derimod på EU's fremstød på sin sædvanlige vis med forslag om samarbejde til gensidig fordel og hilste det europæiske initiativ velkomment: man burde række hinanden hånden og arbejde sammen om udbygningen af den eurasiske infrastruktur, hvor EU og Kina burde optræde som partnere og ikke som rivaler.

Det, der gælder for Eurasien, gælder så meget desto mere for mulighederne for Europas samarbejde med Kina angående udviklingen af Afrika. Således skriver professor Nader Habibi fra Brandeis-universitetet i China Daily, at trods Europas påstand om at være dets vigtigste handelspartner, så har Afrika øjensynligt ikke udviklet sig økonomisk, men i modsætning hertil åbner Kinas engagement muligheden for at skabe millioner af arbejdspladser. Kinas økonomiske aktiviteter i Afrika er derfor ubetinget i Europas interesse, hvis det vil se en virkelig løsning på flygtningekrisen. Den nye italienske regering er allerede i fuld gang dermed. Finansminister Tria og statssekretæren i handelsministeriet Michele Geraci skulle lige have underskrevet en hensigtserklæring med Kina om at samarbejde om industrialiseringen af Afrika for at overvinde flygtningekrisen.

Økonomiminister og vicestatsminister Di Maio udtrykte sin glæde over, at Italien som det eneste europæiske land fører langt fremskredne forhandlinger med Kina om Den nye Silkevej, der sandsynligvis kan afsluttes før årets udgang, Han sagde: "Den mand, der indførte Kina i Europa, var italiener, og det er en usædvanlig mand: Marco Polo... Ligesom Marco Polo vil jeg gå helt ind for Den nye Silkevej, for som den kinesiske vicestatsminister Hu (Chunhua) sagde i går, så ankommer Silkevejen til Rom, og Italien kan ikke andet end at være en fundamental partner i Kinas initiativ om det økonomiske

bælte.”

Dette burde være en inspiration for os her i landet. Hvad vi har brug for her i Tyskland, er en ny kombination af kræfter, der uforstyrret af den nu ikke mere helt så store Store Koalitions tilbagetrækningsvanskeligheder sætter en ny politik på dagsordenen for samarbejde med Kina og Rusland til løsning af de vigtigste strategiske udfordringer. I stedet for at modtage fortsatte afslag fra de nordafrikanske stater, der vægrer sig ved at opføre koncentrationslejre for afrikanske flygtninge, og at ødelægge EU's ry helt gennem Frontex's voldsomme fremfærd mod bådflygtninge i Middelhavet – hvad der allerede i stor udstrækning er sket – , så burde vi hellere straks gå ind på Xi Jinpings tilbud om at industrialisere det afrikanske kontinent i samarbejde med Kina.

Det, der helt mangler i den nuværende tyske politik, er en storslået vision for menneskehedens fremtid, og netop sådan én har Kina sat på dagsordenen i fem år. Den nye Silkevejs ånd har for længst grebet størstedelen af denne verdens lande: Ideen om en hidtil uset arbejdsdeling i gensidig interesse og for udformningen af en fremtid, der ikke blot overvinder fattigdommen på hele planeten på kort tid, men muliggør udviklingen af hvert enkelt menneskes muligheder her på Jorden.

Det, der er brug for nu, er mennesker her i landet, der er i stand til at hæve sig højt op over de ovennævnte politikeres smålighed, mennesker der praktiserer en selvstændig tænkning frem for at tænke ligesom alle de andre, og mennesker som ikke overdrager Tysklands skæbne til grupperinger, der har haft deres chance og ikke har brugt den.

Der er al mulig grund til optimisme – men der må handles. Vi har mundheldet: ”Den nye Silkevej bliver til Verdenslandsbroen!”

Briterne Storbritannien og i USA er desperate for at omskrive historien

Leder fra LaRouchePAC d. 3. oktober (EIRNS) – Siden det chokerende nederlag til Hillary Clinton – den udkårne efterfølger til briternes mand, Barack Obama, ved USA's præsidentvalg i november 2016 – har det Britiske Imperium forsøgt at omskrive historien for at gøre resultatet mere spiseligt efter deres egen smag. De nægter simpelthen at acceptere realiteterne, og hyler i stedet op om at Donald Trump vandt i valgkollegiet med snyd; russerne er ansvarlige for resultatet; Trump samarbejdede med Rusland som bevist af Steele-dossieret; Trump er et seksuelt rovdyr; hans tilhængere er seksuelle rovdyr; han er "uegnet" til embedet, fordi vi ikke kan lide ham og bør derfor fjernes ved brug af den 25. ændring. Og så videre til kvalmegrænsen.

Nu slås de for at overbevise amerikanerne om, at de bør vælge et demokratisk flertal til Repræsentanternes Hus i næste måned for at fortsætte med Trumps afsættelse ved en rigsretssag. Og de opfordrer åbenlyst til jakobinsk vold mod alle og enhver af Trumps tilhængere eller valgte embedsmænd (Jakobinere: indflydelsesrig politisk klub under den franske revolution, red.)

Det bemærkes, at den britiske imperialistiske hob også nægter at acceptere virkeligheden i selv Storbritannien, hvor den britiske befolkning i 2016 stemte for Brexit og dermed for at forlade Den Europæiske Union og dens destruktive politik.

Først nægtede hoben i City of London at acceptere afstemningen og ønskede en ny folkeafstemning; så sagde de, at afstemningen blot skulle ignoreres; og nu foreslår deres lakaj, premierminister Theresa May, at gennemføre en version af Brexit, som efterlader landet aldeles underdanigt i forhold til Bruxelles, til gengæld for at beholde City of Londons kontrol over verdens derivathandel.

Det Britiske Imperium ved bare ikke, hvordan man tager nej for et svar.

Og dog holdes den globale tidevandsbølge af vrede afvisning af imperiets forfejlede politikker og institutioner i løbet af det sidste halve århundrede – en tidevandsbølge, der er udtrykt i Brexit-afstemningen, Trumps valgsejr, det italienske valg, det mexicanske valg osv. – ikke tilbage af disse britiske udtalelser. Den er derimod voksende, både i Storbritannien og i USA, som det ses i det eksplosive fremmøde til præsident Trumps 'MAGA'-valgmoder og i den hidtil uhørte åbenhed i befolkningen overfor Lyndon LaRouches ideer og politiske forslag. På samme måde med Den Nye Silkevej, hvis ånd, uanset det britiske hysteri, vokser dagligt.

Det er her, at gennemførelsen af Lyndon LaRouches ideer og politik haster for at sikre, at raseriet hos etablisementet og dets bankerotte institutioner vil lykkes med at virkeliggøre et levedygtigt nyt paradigme.

Denne proces blev forudset og udtalt offentligt af Lyndon LaRouche, bogstaveligt talt dagen efter Trumps valgsejr den 8. november 2016. LaRouche understregede derefter, at de kræfter, der var i spil i forbindelse med det amerikanske valg, ikke på kompetent vis kunne forstås som værende inden for USA som sådan.

“Valget var ikke nationalt, det var internationalt i hele sin karakter,” udtalte LaRouche. “Så det er mønsteret. Det er ikke mønsteret for lokale grupper i USA, selvom de har betydning.

Men de er ikke noget man kan dele op i kategorier. Man skal se på det større samlede gode. Og det vil blive tydeligt, når vi begynder at behandle økonomien seriøst. Med andre ord, i stedet for at forsøge at finde ud af hvordan man får det pågældende produkt ud på en bestemt måde og så videre, er sagen den, at man skal starte med et globalt udgangspunkt. Vi har at gøre med et globalt grundlag.

“Se, dette har været den egentlige tilstand i nogen tid. Men det er ikke fremgået tydeligt, fordi folk ikke har kategoriseret disse ting på den rigtige måde. Hvad de har gjort er, at de præcist har søgt efter ting, som de mente var vigtige, og de er vigtige; men det styrende princip her er internationalt, det er globalt.”

LaRouche understregede: “Hvad vi ser her, er et sammenbrud af tidligere eksisterende livsbetingelser i verden. Og når man indser det, så får man hele billedet ... Og derfor må man betragte alt dette fra standpunktet – ikke om hvilken person der er vigtig i dette område eller ej; men man må se på det overordnede billede, ellers får man ikke det rigtige svar.”

**Schiller   Instituttets
ugentlige strategiske webcast
med Helga Zepp-LaRouche, 4.
oktober, 2018:**

Hvad kræver det at besejre 'Russiagate'-kuppet og bringe USA og Europa ind i det nye paradigme

I en diskussion den 1. oktober identificerede Helga Zepp-LaRouche den nuværende krise som en, hvor to modsatrettede dynamikker er sluppet løs, og er i direkte konflikt. Den ene er defineret af det kollapsende finansielle/geopolitiske system i den transatlantiske region, hvor accelerationen af den nedadgående spiral er den faktor, der driver desperate ledere af det forfejlede paradigme til at slippe flere konflikter løs, og derved øge faren for global krigsførelse, herunder atomkrig. Samtidig tager det nye paradigme til i styrke, der er forbundet med de globale økonomiske og diplomatiske initiativer fra Bælte og Vej-Initiativet, og BRICS, et paradigme for fred og udvikling, idet et stigende antal nationer vælger den nye Silkevejs-ånd over det dødbringende forløb af den imperialistiske geopolitik.

Det spørgsmål som alle borgere i vesten stilles overfor er, om USA og Europas nationer vil handle for at bryde med fortiden og dermed sikre succesen med det nye paradigme. Præsident Trumps tale til De Forenede Nationer i sidste uge havde mange af de samme temaer, som han gav udtryk for at vinde valget i 2016, herunder afvisning af krige i Mellempøsten og regimeskifte-politik, nationernes ret til suverænitet og afslutning af den koloniale praksis, der er blevet påtvunget under dække af betegnelsen "frihandel". Men på trods af disse positive temaer, og det mod han har vist i hans igangværende kamp mod de britisk-styrede korrupte embedsmænd fra Bush-Obama-Clinton-netværket af efterretningsfolk, der kører Russiagate mod ham, er de neo-konservative og neo-liberale endnu ikke blevet besejret, og de kan fortsætte med at udøve

en betydningsfuld negativ indflydelse på USA's og NATO's politik.

Det er derfor nødvendigt at optrappe kampen for at få ophavsmændene til regimeskifte-kupforsøget imod Trump stillet for retten. Trumps ordre om at frigive hemmeligt stemplede dokumenter relateret til de systematisk ulovlige handlinger af højtstående embedsmænd i justitsministeriet/FBI, i kombination med Kongressens høringer vedrørende mødet (eller møderne) i maj 2017, hvorunder stedfortrædende statsadvokat Rosenstein – ifølge tidligere fungerende direktør for FBI Andrew McCabe – drøftede en plan om at fjerne Trump ved hjælp af “den 25. forfatningsændring”, vil give flere beviser, der kan bruges til at lukke ned for kuppet. Det kommende midtvejsvalg skal tages som et udgangspunkt for mobilisering mod kuppet, og for at vise at amerikanerne er klar til at deltage i det nye paradigme.

Hjælp os med at opbygge et publikum til denne torsdags webcast. Hver uge tilbyder Helga et overbevisende billede af de seneste udviklinger, og giver klare marchordrer om, hvordan borgerne kan gribe ind for at knuse kuppet og bringe USA og Europa ind i det nye paradigme. Vi må ikke gå glip af denne mulighed. (HCS)

schillerinstitute.com

NYHEDSORIENTERING   SEPTEMBER-

OKTOBER 2018:

**Et nyt paradigme for
udvikling//**

Opdel Danske Bank

Indeholder: "Afslutningen på kolonialismen: En ny fælles fremtid for menneskeheden", Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved Schiller Instituttets konference i New York: "Hen imod en fire-magt-aftale for et 'Nyt Paradigme' for udvikling" den 13. september, 2018.

Opdel Danske Bank: "Hvorfor en Glass/Steagall-bankopdeling ville løse finanskrisen og ødelægge Wall Street og 'City of London'" af Tom Gillesberg.

Download (PDF, Unknown)

**Afslutningen på
kolonialismen: En ny fælles
fremtid for menneskeheden,
Helga Zepp-LaRouches
hovedtale ved Schiller**

Instituttets konference, New York City: "Imod en fire-magtsaftale for et 'Nyt Paradigme' for Udvikling", den 13. september 2018

DENNIS SPEED: Emnet for hovedtalen, "Afslutningen på kolonialismen: En ny fælles fremtid for menneskeheden," vil muligvis ikke blive forstået, medmindre vi tager det i den faktiske sammenhæng med den forestående FN-generalforsamling, som sker på et tidspunkt, hvor USA – endnu engang – bliver ledt hen imod at deltage i en krig, som ikke er i vores interesse, og som ikke er vigtig for hensigten og ånden i USA's Forfatning. Jeg taler her om muligheden for at USA bliver ledt til at deltage i en indsats mod Syrien, en suveræn nation, der i enhver henseende samarbejder – både med Rusland, og hvor den kan – med USA, for, ikke kun at afværge krigen, men for at fjerne selve USA's fjender; de fjender, der tog del i at begå de handlinger, der fandt sted for 17 år siden d. 11. september. Men jeg tror der er en endnu dybere måde at betragte den indeværende situation på.

Præsidentskabet i USA har i løbet af de seneste 50 år sjældent været fri for kontrol fra finansielle og oligarkiske kræfter, som i det store er centreret i London, og som har ført USA i krig. Men der var en tid, da det amerikanske præsidentskab afviste dette, og det var under den første Reagan-administration, hvor økonom og statsmand Lyndon LaRouche og hans kone Helga Zepp-LaRouche var involveret i en række 'back-channel'-forhandlinger med den sovjetiske regering på vegne af USA. I forbindelse med disse drøftelser gjorde Helga Zepp-

LaRouche på det tidspunkt også den observation, at det var langt bedre at skabe en form for institution, der ville tillade at fremhæve det bedste ved menneskeheden inden for kulturområdet blandt verdens nationer. Og Schiller Instituttet – jeg ved ikke hvor mange folk, der er klar over dette – var oprindeligt noget, der faktisk blev foreslået til USA's regering som en måde, hvorpå regeringen kunne tilgå en ny dimension, sætte den i stand til at overveje en måde, hvorpå den kunne være ledende på kulturområdet, snarere end blot indenfor det militære område eller inden for økonomi, som folk normalt tænker på det.

Det er vigtigt at erkende, at det var Helga Zepp-LaRouche, der introducerede mange af os i USA til personen kardinal Nicholas af Cusa; en gigant fra det 15. århundrede, som også er grundlægger af de moderne begreber om videnskab og teknologi. Men som først og fremmest var med til at forsøge at ophæve splittelsen mellem øst og vest på det økumeniske koncil i Firenze i 1439, som han sammenkaldte. Dette syn, hvilket er et højere perspektiv end blot at forsøge på at appellere til at stoppe krig ud fra det pragmatiske behov om økonomisk fordel, er noget, som Helga introducerede til USA; og da den amerikanske regering afviste forslaget om, at Schiller Instituttet skulle være en egentlig statslig organisation som sådan, blev den i stedet dannet som en uafhængig institution i 1984, i perioden mellem juni og november – for 34 år siden. Hvor vi står lige nu i dag, er at det amerikanske præsidentskab, igen, i form af Donald Trumps person, forsøger at afvise krig. Og specifikt krig mod Rusland, krig mod Kina, og ærligt talt, krig mod nogen som helst. Men igen søger udenforstående kræfter at få indflydelse, og at påvirke, og måske endda forføre dette præsidentskab til at foretage handlinger, der går imod USA's interesser.

Så nu igen udfordres vi til at spille den rolle, som vi spillede igennem 1980'erne. Og vi er involveret her i dag, på denne konference, for at forsøge at samles om denne sag. Vi

begynder med musik, fordi vi tror, at det er i de højere principper for klassisk komposition – herunder som i skuespillene af digteren Friedrich Schiller – at det er i dette domæne, at de faktiske ideer er lokaliseret- de begreber, som er nødvendige for at menneskeheden kan hæve sig selv op til at drage fordel af det indeværende øjeblik, som vi befinder os i.

Så, nok så vigtigt vil jeg gerne sige – som en personlig kommentar om enden på kolonialisme – at der for nylig var en konference i Kina om dette spørgsmål, en konference, der involverede 53 afrikanske statsoverhoveder. Som en reaktion på dette gjorde Helga opmærksom på, at hvad vi ser lige nu i form af denne konference og de efterfølgende handlinger, er enden på kolonialismen. Dette har været en aspiration, ikke kun for det afrikanske folks – men også for resten af verden – igennem meget lang tid. Ved at eliminere den form for ondskab, imperialisme, kolonialisme og racistiske og andre teorier, der rationaliserer det, går verden, måske for første gang, ind i voksenalderen. Men det kan kun ske, hvis ideerne og de forestillinger, der giver en ny betydning og formål til menneskets værdighed, især set med unge menneskers øjne, kommunikeres på en dyb måde, som giver dem mulighed for at se en refleksion af dem selv i de politikker og muligheder, der nu står foran menneskeheden. Og jeg tror ikke at der er en person på planeten mere kvalificeret til at formidle det håb, den optimisme og klarhed, end vores hovedtaler, Helga Zepp-LaRouche.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tak. Mine damer og herrer, kære Schiller Instituttets venner: Vi skal være bevidste om det historiske øjeblik, som vi befinder os i. Jeg tror ikke jeg overdriver det, når jeg siger, at vi befinder os ved universalhistoriens ankomst til det, som Friedrich Schiller i dramaet kalder et '*punctum saliens*.' (springende punkt, red.) Hvad han mener med dette er, at udviklingen af hele universalhistorien – eller plottet i dramaet – kommer til et punkt, hvor alle andre

muligheder op til det pågældende tidspunkt er udtømte. Det er et dramatisk øjeblik, hvor det helt afhænger af den moralske karakter af hovedaktøren eller hovedpersonen på scenen, om dramaet falder ud som en tragedie, eller om det har potentiale til at føre til en bedre periode. Jeg tænker her på, at ud fra et universalhistorisk standpunkt – hvis man tager alle de mange millioner af år, men især de sidste 10.000-20.000 år – de sidste 100 år, i betragtning – så tror jeg vi er nået frem til et sådant punkt i historien, hvor, som min mand Lyndon LaRouche har sagt det mange gange, udfaldet af denne historiske periode helt er op til folkets moralske habitus. Hvor spørgsmålet, som vi er stillet overfor, er: Har menneskeheden den moralske styrke og karakter til at overleve eller ej?

Visse ledende kræfter er lige nu i stand til at implementere løsninger, fordi løsningerne på krisen findes. Men vil Amerikas og Europas befolkninger og folk på andre kontinenter give den nødvendige støtte til disse ledere, så de kan gennemføre det?

Bare for at give et overblik, da dette er et noget anderledes billede end hvad man får fra 'mainstream' medier i USA eller Vesteuropa, for den sags skyld; man har lige nu et hidtil uset sammenfald af eksistentielle kriser. Man har, som Dennis netop nævnte, den umiddelbare fare for en eskalering af krisen og konfrontationen med Rusland. Der har været udsendt advarsler af den russiske regering i de sidste uger, om at de har beviser for, at et tredje 'false-flag' kemisk angreb er ved at blive forberedt i Syrien. De har filmoptagelser af Hvide Hjelme og andre terrorister, der bringer giftgas – Sarin og andre kemiske våben – og de har mandskab fra de Hvide Hjelme klar til at filme en sådan massakre. Amerikanske tv-hold er flyttet ind i Idlib-regionen, og dybest set foregår det hele samtidigt med at Syrerne – med støtte fra det russiske luftvåben – forsøger at indtage terroristernes sidste opholdssted; al-Nusra, ISIS, efterfølgerne til al-Qaida, har

samlet sig i Idlib. Den syriske regering gør brug af sin suveræne ret til at generobre den sidste provins i Syrien, og russerne hjælper med luftstøtten.

Så grundlæggende er ideen at udføre dette 'false-flag' angreb med kemiske våben; at have kamerahold til at filme det, og så at lade det gå verden rundt. Det hele understøttes af en britisk organisation af lejesoldater kaldet 'Olive'; de har 5.000 lejesoldater i Abu Dhabi, og de iscenesætter denne operation. De forskellige kræfter i USA, den britiske regering og franskmændene har allerede erklæret, at de vil sætte ind med et militært angreb i samme øjeblik at et sådant bevis på et kemisk angreb fra Assad-regeringen fremlægges, og de er parat til at indsætte et sådant militært angreb.

Det tyske forsvarsministerium er allerede trådt sammen for at udvikle beredskabsplaner for tysk deltagelse, og denne gang ikke bare med luft-rekognoscering, men med brug af Tornado-fly til at bombe militære installationer. Og det tyske parlaments videnskabelige tjeneste er netop fremkommet med ekspertudsagn, der siger, at dette er en komplet krænkelse af folkeretten, fordi der ikke er nogen beslutning i FN's sikkerhedsråd, og at det er en fuldstændig overtrædelse af den tyske 'Grundgesetz' [forfatning], som forbyder aggressionskrig – en meget bemærkelsesværdig klausul i lyset af den tyske historie. Så hvis det skulle ske, ville det helt klart være første gang siden Anden Verdenskrig, at Tyskland tager risikoen for en direkte militærkonfrontation med Rusland.

Hvis Trump, der tydeligvis er under permanent bombardement fra de mennesker, der forsøger at gennemføre et kup imod ham med sigte på at få ham afsat fra embedet med en rigsretssag – hvis de skulle lykkes med at lokke præsidenten til et fuldstændigt angreb, så har denne konflikt potentialet til at komme ud af kontrol. Hvad sker der, hvis disse amerikansk-britisk-fransk-potentielt tyske militærangreb rammer russiske mål i Syrien? Vil russerne være glade for det og undlade at reagere? Lige nu har vi en enorm koncentration af den russiske flåde i

Middelhavet; der er 36 russiske flådefartøjer, der er britiske og amerikanske flådefartøjer, der holder øvelser. I bund og grund har USA – i stedet for at forkaste disse britiske anklager mod Syrien, og naturligvis mod Rusland i Skripal-affæren – vist deres samtykke ved at deltage i det.

Man må se Skripal-affæren i denne sammenhæng. Briterne har ikke fremlagt et eneste bevis for at det var Rusland, der gjorde et forsøg på at myrde Skripal, hans datter og senere hen også to andre personer. De britiske og tyske regeringer har netop sagt, at man har fuld tillid til briternes vurdering, at det var to [russiske] GRU-militære efterretningsagenter; men de gav intet bevis herfor.

Man må se på det andet før-krigsscenario, som bliver orkestreret. Jeg er klar over, at jeg sandsynligvis træder nogen over tærne, når jeg siger dette, men hvis man ser på hvordan [Senator John] McCain blev fejret og hans begravelse iscenesat som en spektakulær begivenhed i Hollywood-stil, som om McCain var en amerikansk helt, en patriot, på et tidspunkt, hvor Trump ikke er passende for Det Hvide Hus – i det mindste ifølge medierne; det internationale publikum kender McCain meget godt, fordi han hvert år viser sig til Sikkerhedskonferencen i München, og har været en af de værste krigsmagere med sine tirader mod Rusland, imod Kina og så videre.

Dybest set har vi en iscenesættelse, hvor Woodward-bogen fremstiller præsident Trump som upassende til Det Hvide Hus, som værende total inkompetent, og som en der frivilligt forærer argumenter til demokraterne om at gå efter det 25. forfatningstillæg (træder i kraft hvis præsidenten af den ene eller anden grund forlader embedet, red.). Så har vi den "anonyme" kronik i *New York Times* der siger, at der indenfor administrationen findes en opposition, som søger at omgøre alle disse 'farlige' ting, som Trump forsøger at gøre. Selv Obama måtte komme ud og sige, at hvem end denne opposition måtte være, har den ingen demokratisk legitimitet, fordi den

ikke er valgt, og har dermed ikke ret til at forsøge at fastlægge USA's politik. Men der er også røster fremme om at det var *New York Times* selv, der skrev kronikken; hvilket er det mest sandsynlige forslag. Så i den sammenhæng kom Obama fuldt tilbage på scenen, og udtalte i Chicago: "Er det så vanskeligt at undsige nazisterne?" idet han henviste til, at Trump ikke fordømte hændelsen i Charlottesville [Virginia] for et år siden; dette billede ignorerer helt, at det var hans, Obamas administration, som hjalp kuppet i Kiev til at bringe nazister tilbage til magten i Ukraine. Dette fandt sted på den samme dag, som formanden for parlamentet i Ukraine, Radaen, krævede at Ukraine får direkte demokrati "i Adolf Hitlers tradition." Så meget for dette angreb på nazisterne.

Lige nu, og når man kommer udefra, ses det tydeligere, har vi 'mainstream' medierne i USA, der oppisker et før-krigshysteri; betinger befolkningen til at se Putin som en dæmon; at se Xi Jinping som en autokratiske diktator; at se Trump som værende upassende til embedet. Så spørgsmålet man skal stille sig selv er: Hvor fører alt dette hen? Sætter man alt dette i gang bare for sjov, for så at stoppe igen? Eller er der en vis hensigt bag det?

Ser man på den militære situation i Syrien er det meget tydeligt, at siden præsident Putin greb ind militært i Syrien i 2015, har Syrien og Rusland fuldstændigt kontrolleret luftrummet over Syrien. I grunden er situationen for terroristerne i Idlib den, at enten kapitulerer de og overgiver sig, eller også vil de blive dræbt. Derfor balancerer situationen på et knivsæg. Bemærk, at Trump hidtil ikke har startet nogen krig. Han har lovet i valgkampen, at han vil forsøge at forbedre forholdet til Rusland. Han har gjort sig umage med at udvikle et personligt venskab med præsident Xi Jinping. Og i modsætning til Bush- og Obama-administrationerne, som startede flere krige, står det også meget klart, at vi lige nu befinder os i en nedtælling, hvor der ikke er den mindste tvivl om, at det Britiske Imperiums

fraktion, der omfatter den britiske regering, Demokraterne og de neokonservative i det Republikanske Parti, forsøger at gøre alt for ikke at tillade Trump at opfylde sit valgløfte. Især efter det historiske topmøde i Helsinki, hvor Trump mødte Putin – og Trump for nylig sagde, at dette var et af de bedste møder han nogensinde har haft – helvede brød løs efterfølgende, står det helt klart, at denne fraktion ikke vil tillade, at Trump går videre med denne politik.

Alle disse ting, som jeg har beskrevet – angrebsplanen for Syrien, Skripal-orkestreringen, Woodward-bogen, kronikken i *New York Times* – de har alle til formål at forsøge at få Trump ud af embedet på den ene eller den anden måde

Så vi er i virkeligheden tilbage i en situation, hvor krigsfraktionen er parat til at risikere, at en præventiv atomkrig kan opstå. Det var det, som Truman gjorde i Hiroshima og Nagasaki, for hvilket der ikke var nogen militær årsag, fordi japanerne allerede havde kapituleret. Og bombningen af disse to byer skete alene for at etablere et regime af nuklear terror med henblik på at kontrollere efterkrigstiden. Forskellen fra den tid med Nagasaki og Hiroshima og til nu er, at USA og Ruslands atomvåbenarsenaler er store nok til at udslette den menneskelige art adskillige gange. Præsident Putin annoncerede den 1. marts, at Rusland har udviklet våbensystemer baseret på nye fysiske principper. For eksempel et Mach-20 (20 gange lydets hastighed –red.) hypersonisk missil, som er meget manøvredygtigt, og som ikke følger ballistiske baner; atomdrevne krydsermissiler; en atomdrevet ubåd, der kan bevæge sig frem med høj hastighed. Han annoncerede også, og det er i mellemtiden blevet bekræftet af forskellige militære eksperter, at disse nye russiske våben ophæver hele det anti-ballistiske missilsystem, som USA har opbygget i de seneste år; et missilsystem, om hvilket Rusland mange gange har sagt, at de ikke vil og ikke kan tillade fase III og IV at blive bygget, fordi det fuldstændigt ville ødelægge den strategiske balance til ulempe for Rusland. Så

Rusland har tydeligvis taget deres modforholdsregler ved at udvikle disse nye våbensystemer.

I dag har vi Vostok-2018 militærøvelsen, der startede tirsdag i den fjernøstlige del af Rusland. Det er den største militærøvelse siden 1981, siden Sovjetunionen. Den involverer 300.000 russiske tropper, herunder 6.000 luftbårne tropper; over 1.000 krigsfly, helikoptere, droner, 36.000 køretøjer, 80 kamp- og støtteskibe. Den involverer Nordsøflåden i Arktis. Den tester Rusland evne til hurtigt at bevæge sig militært over lange afstande og koordinere mellem de forskellige værn af militæret. Det nye i denne forbindelse, er – bortset fra størrelsen – at det for første gang involverer 3.200 kinesiske tropper, 900 kinesiske kampvogne og 30 fly; og på denne måde demonstrerer en fuldgyldig militær alliance mellem Kina og Rusland. Også mongolske tropper deltager.

Så det er klart, at Rusland og Kina koordinerer deres våbensystemer og deres kommandostrukturer. Jeg synes, det er et meget klart signal til krigsfraktionen i Vesten om hvad de vil stå over for, hvis de vil risikere en provokation.

Nu er der en tysk embedsmand, den tidligere viceforsvarsminister i Kohl regeringen ved navn Willy Wimmer, der stadig er medlem af det Kristelige Demokratiske Parti. Han har i de seneste ti dage kommet med flere advarsler om, at det kun er Donald Trump, der står mellem os og den næste krig, som vil udslette menneskeheden. Man kan mene hvad man vil om Trump, men jeg tror, at Wimmer har absolut ret i det synspunkt. Fordi hvis demokraterne lykkes med at afsætte Trump ved en rigsretssag efter midtvejsvalget, så tror jeg, at vi derefter meget klart vil se en konvergens af krigspartiet i så henseende. Så vi har mindre end to måneder – indtil den 6. november – og situationen i USA er allerede meget polariseret. Når man taler med folk, er de enten for Trump eller imod Trump, og man kan ikke have en rationel diskussion om hvorfor. Hvis du spørger en anti-Trump person "Hvorfor er du imod Trump?" "Han er en diktator" Hvis du siger, "Men han vil have

fred med Rusland." "Ja, det er fordi han kan lide diktatorer"-nemlig Putin. Så enhver form for rationalitet er forsvundet. Det historiske hysteri har tydeligvis nået et punkt af total optrapning. Hvad sagde folk efter det historiske gennembrud med mødet i Singapore, hvor Trump med meget stor succes satte krisen i Nordkorea på sporet mod en løsning? "Denne Trump kan lide diktatorer, og det er derfor, han laver disse ting med Kim Jong-un."

I USA er der lige nu er en komplet 'gruppetænkning'; eller rettere, 'gruppe-ikke-tænkning'. Fordi folk ikke tænker på den langsigtede universelle historie, men er helt hjernevasket af mediernes fortællinger. Hvis du spørger folk: "Hvorfor er Putin en diktator? Han blev trods alt demokratisk valgt tre gange; han har opbakning fra 80 % af hans befolkning. Så hvorfor er han diktator?" Så hører man, "at han annekterede Krim." Nuvel, det er ikke ligefrem hvad der skete. Nyligt frigivne dokumenter fra George Washington Universitetets nationale sikkerhedsarkiver blev offentliggjort, og de viser meget klart, at Sovjetunionen og derefter Rusland i perioden '89, '90, '91, blev givet absolutte forsikringer om, at der ikke var nogen hensigt om at udvide NATO østpå. Disse dokumenter gør det meget klart, at der var en bevidst indsats for at vildlede Sovjetunionen og Rusland om NATO's intention om at gøre præcis dette. Gorbatsjov modtog på det tidspunkt forsikringer om, at NATO ikke ville udvide sig udover Østtyskland. Derfor indvilgede Gorbatsjov i den tyske genforening. Der blev skrevet memoranda i så henseende, og der foreligger en tale af tidligere NATO-generalsekretær [Manfred] Wörner fra den 17. maj 1990 i Bruxelles, hvor han sagde: "Det er helt sikkert, at vi ikke vil flytte NATO-hæren uden for tysk territorium." Dette giver Sovjetunionen absolutte sikkerhedsgarantier, så de kan indvilge i den tyske genforening. Der er citater og dokumenter, som daværende udenrigsminister [James] Baker skrev til Gorbatsjov den 9. februar 1990, og et berømt citat lyder: "NATO vil ikke udvide sig med så meget som en tomme østpå." Det er derfor

Sovjetunionen opløstes på fredelig vis, uden brug af kampvogne; de indvilgede i tysk genforening. Og det er derfor, at russerne i dag er ekstremt oprørte over tyskernes forræderi; fordi de indvilgede fredeligt i den tyske forening, og nu står tyskerne klar til at deltage i sådanne provokationer mod Rusland, herunder militære manøvrer, hvor Bundeswehr nu står på den Russiske grænse i de baltiske lande – noget som enhver med en fornemmelse af hvad der skete i Anden Verdenskrig mellem Tyskland og Rusland, ved, aldrig burde være sket igen.

Så i stedet for “ikke at flytte en tomme mod øst”, har vi en lang historie, der startede med regimeskifte, med farverevolution, ændringer i regeringerne i Østeuropa. Og så endelig Tony Blairs tale i 1999 i Chicago, hvor han officielt erklærede slutningen på den Westfalske Fred, og derved udskiftede respekten for FN’s charter for suverænitet med “humanitære interventioner”, som blev efterfulgt af “retten til at beskytte”, hvilket var ideen om at man kan gribe ind i ethvert land rundt omkring i verden, når blot man opfinder de nødvendige løgne for at gøre det, sådan som det skete i tilfældene med Irak, Afghanistan, Syrien og Yemen, som er et lignende tilfælde.

Så denne politik har kostet millioner af menneskers liv i de krigsramte lande, og præsident Trump har mange gange sagt, at disse krige har kostet 7 billioner \$, og at han derfor vil gøre en ende på dem. Det bør ikke fortsætte. *Washington Post* var ‘pernittengryner’, og sagde, “nej nej, det var kun 4 billioner \$ eller 6 billioner, men ikke 7 \$.

Men dette er, hvad der virkelig er på spil. Når Trump siger, han ønsker at etablere en fredelig orden med Rusland og Kina, er det dette, som de britiske kræfter forsøger at forhindre, og grunden til at det Britiske Imperium er ude efter ham. Fordi hvis Trump skulle lykkes med at etablere et sådant forhold til Rusland og Kina, ville det for altid bringe en ende på det Britiske Imperiums evne til at fortsætte den

geopolitiske manipulation af verden.

Så dette er situationen. Men en situation de fleste amerikanere ikke har nogen idé om, fordi hvordan skulle de kunne have det? Når de almindelige medier ikke engang nævner, at der allerede er noget helt anderledes under opsejling, en anden verden der er ved at opstå, nemlig dynamikken i Den Nye Silkevej og et helt nyt paradigme.

Der er gået fem år siden Xi Jinping annoncerede Den nye Silkevej i Kasakhstan i 2013, og man har set den mest utrolige transformation af Latinamerika, Asien, dele af Europa, af Afrika, hvor mange af de lande, der arbejder med Kina – det handler om 80-100 lande og store internationale organisationer – arbejder sammen i et 'win-win' samarbejde. De har i de sidste fem år udviklet store udviklingskorridorer, der forbinder Kina og Europa; indenfor Asien er der grundlæggende stor udveksling af godstog; Afrika er helt forandret. Der har været kinesiske investeringer for tilsammen 5 billioner dollars over de sidste fem år.

Hvad der har vist sig, er et helt nyt system af internationale relationer baseret på suverænitet, baseret på respekt for det andet lands sociale system, ikke-indblanding, og flere og flere lande slutter sig til det. Hvad man har set i den sidste måned er, at BRICS – Brasilien, Rusland, Indien, Kina, og Sydafrika – har sluttet sig til Shanghai Samarbejdsorganisationen og Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU). På den seneste BRICS-konference i Sydafrika havde man dannelsen af noget der kaldes "Det Globale Syden", som praktisk talt er det, som tidligere blev kaldt "Den tredje Verden". Det er G77, det er Mercosur, Organisationen for Islamisk Samarbejde, det er den Afrikanske Union og mange regionale organisationer, der alle er enige om, at de vil opbygge et nyt system for internationale relationer.

Xi Jinping sagde en smuk ting på topmødet i Johannesburg, nemlig, at videnskab og teknologi giver menneskeheden en

uudtømmelig kraft til at forbedre sin situation – en uudtømmelig kilde. Og han sagde, at fordi Afrika har de fleste udviklingslande, har det afrikanske kontinent det største udviklingspotentiale af alle. Og Putin sagde på samme topmøde, at Rusland vil hjælpe med at løfte Afrika op ved at bringe elektricitet til 600 millioner mennesker, der stadig ikke har adgang til elektricitet; og ikke kun ved at levere gas og olie, men ved at hjælpe de afrikanske lande med at opbygge atomkraft for alle.

Derfor tror jeg, at hvad der skete i den sidste måned, mellem BRICS-konferencen i Sydafrika og derefter denne historiske konference, Forum for Kina-Afrika Samarbejde (FOCAC) i begyndelsen af september i Beijing, hvor 53 statsoverhoveder, mestendels præsidenter og for restens vedkommende fem premierministre, deltog, etablerer den officielle afslutning af kolonialismen: Fordi den har givet de afrikanske nationer en helt anden følelse af bemyndigelse, da Kina ikke alene tilbyder dem investeringer i infrastruktur, videnskab og teknologisk overførsel, men også tilbyder dem en strategi for at foretage 'kvantespring', hvorved afrikanske lande og andre udviklingslande kan få adgang til den mest avancerede videnskab og teknologi, for – ikke bare en gentagelse af alle de niveauer af udvikling som Vesten har gennemgået – men at springe direkte til det højeste niveau af videnskab og teknologi.

Hvad Xi Jinping sagde på denne konference er, at "Kina og Afrika sammen går mod velstand: Vi tænker med ét sind og vi arbejder med ét hjerte". Kina forpligtede sig til 60 milliarder dollars i investeringer i projekter i Afrika i løbet af de næste tre år. Og han erklærede også, at dette er åbent for deltagelse af alle nationer – USA, europæerne, Japan – for enhver, der ønsker at deltage.

Idet man anerkender hvad Schiller Instituttet har fremlagt i dets to rapporter, "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen," er det der sker nu, at man laver en

synergieffekt af Kinas Bælte og Vejinitiativ – som allerede er et globalt netværk af infrastruktur – med FN's Agenda 2030, hvilket er ideen om at fattigdommen vil blive udryddet på hele planeten. Kina har i den seneste periode taget en ledende rolle i at skubbe denne dagsorden fremad, og Kina har planer om helt at fjerne fattigdom i Kina frem imod år 2020. Det er mindre end to år fra nu af, og man er meget godt på vej til at opnå præcist dette – Xi Jinping drog personligt ud på landet, til landsbyerne, traf folk, enkeltindivider, familier, og fandt frem til hvad der er nødvendigt for at forbedre deres situation. Og dette integrerer man med FN's Agenda 2030 og med den Afrikanske Unions Agenda 2063, som er et meget, meget smukt og ambitiøst program for at afrikanerne kan være fuldt ud moderniseret inden år 2063. De meddelte dette i 2013 og derved er det et 50-årigt perspektiv for helt at omdanne det afrikanske kontinent.

Xi Jinping sagde meget klart, at målet med alt dette er at gøre verden mere afbalanceret og til et bedre sted for alle at bo.

Se nu på hvad afrikanerne selv siger. Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa sagde, at Kina og Afrika er på vej ind i en ny guldalder, en fantastisk tidsalder med omfattende samarbejde baseret på lighed, og med dyb respekt for hinanden. Han sagde, at ideen om neokolonialisme, som bliver hæftet på Kina, udbredes af mennesker der misunder os, og som er jaloux over vores forhold. Og dette, tror jeg, er helt sandt.

Ramaphosa sagde i sin tale til FOCAC-konferencen i Beijing: "Afrika er selvstændigt nu, og kan frit vælge dets partnere. Og Kina har været støttende og engageret i partnerskaber, hvor vi nu forsøger at fremme og hjælpe hinanden."

Så dette er et historisk brud: 500 år med kolonialisme, og derefter 50-70 år med IMF 'conditionalities' (særlige betingelser for at opnå finansiering fra IMF *-red.*), som har undertrykt udviklingen af Afrika, er overstået, og den

påtvungne tilbageståenhed af Afrika gennem doktrinerne for fysisk økonomisk stagnation, nulvækst og britisk frihandel, som blev pålagt Afrika af de tidligere kolonialmagter, er forbi.

I dag benytter Kina det som Franklin D. Roosevelt efterlyste i hans debat med Churchill (ved afslutningen af 2. Verdenskrig –*red.*) nemlig, at der er brug for 20. århundredes metoder, og ikke 18. århundredes. “18. århundredes metoder” indebærer plyndring, udnyttelse, slavehandel, udbytning af råvarer; “20. århundrede metoder” betyder industrialisering, forøgelse af arbejdskraftens produktivitet, forlængelse af levetiden, at lade alle få del i videnskabelige og teknologiske fremskridt, sundhed, infrastruktur og så videre. Så der er et nyt ordsprog: “Afrika bliver et ‘nyt Kina’, men ‘et nyt Kina’ med afrikanske karakteristika”. Kina lavede MoU (Memorandum of Understanding –*red.*) med 37 lande på dette FOCAC-møde. Dette er en komplet eksplosion af ‘udvikling’.

Ugen efter havde vi så det Østlige Økonomiske forum i Vladivostok. Dette var en tilsvarende gigantisk, strategisk omlægning i retning af udvikling, med 6.000 deltagere fra 60 nationer, 3.000 russere, 1.000 kinesere, mange folk fra Sydkorea, Nordkorea, Japan. Og hvad der blev diskuteret på dette forum var, at det russiske Fjernøsten, Sibirien, vil blive den nye grænse mod øst. Husk på, at dette repræsenterer en af verdens hidtil uudnyttede ressourcer, fordi man i det russiske Fjernøsten har alle grundstofferne i Mendelejevs tabel (det periodiske system –*red.*) i store mængder. Så hvis man har fælles investeringer fra Nord- og Sydkorea, fra Japan, fra Rusland og fra andre til udvikling af disse regioner – hvilket USA nemt kunne deltage i via Berings-strædet, og en opkobling til dette trans-eurasiske netværk – vil dette føre til megen velstand for mange mennesker på planeten i de kommende årtier.

Det var også meget spændende på dette topmøde, at det blev meddelt mellem Putin og premierminister Shinzo Abe fra Japan,

at der vil blive indgået en ny fredsaftale inden udgangen af året, en aftale, der 'de-facto' slutter den tilstand af ikke-krig, – men uden en fredsaftale – mellem de to lande; jeg planlægger i høj grad at følge op på dette og kræve en fredsaftale mellem USA og Tyskland – hvilket jeg også finder er meget, meget presserende.

Så jeg vil gerne have folk til at forstå, at virkeligheden ikke er, som det ser ud her fra USA. Man lever i en osteklokke. Man lever i et fuldstændigt kunstigt miljø, hvor man – hvis man stoler på massemedierne – ikke har en chance for at kende de virkelige problemer, der udspiller sig i verden, og som er bestemmende for menneskehedens fremtid. Og hvis man ikke ved hvad man leder efter, hjælper selv internettet ikke, fordi internettet oversvømmer os med information, så man har adgang til disse apps og meddelelser osv. – men man skal vide hvad man leder efter; man kan tage mine bemærkninger som retningslinjer, og man vil selv kunne finde frem til beviserne.

Der er et nyt system under udvikling, et helt nyt paradigme for relationer mellem nationerne, og premierminister Abe sagde på dette møde i Vladivostok, at vi er nødt til at slippe af med alt fra efterkrigstiden, og at vi har brug for en helt ny begyndelse.

Så alt hvad jeg siger, bliver naturligvis modsagt af 'mainstream-medier' og tænketanke, som igennem fire år grundlæggende har ignoreret hele denne fantastiske udvikling – og lige pludseligt vågnede op og indså, at alt dette faktisk finder sted. Så begyndte de en hidtil uset kampagne med bagvaskelse mod Den nye Silkevej; de hævder, at dette lokker tredjeverdenslande ind i en gældsfælde. Intet kunne være mindre sandt: Kina eftergiver mange af de lån, det har lavet, alt imens de vestlige lande har forårsaget en gældsfælde for mange af udviklingslandene. Et andet argument lyder, "Kina går videre med neokolonialisme." Beklager: Hvis Kina løfter levestandarden op, og giver lige vilkår med win-win

samarbejde, er dette det modsatte af kolonialismen.

Et andet argument lyder, "de benytter udelukkende kinesisk arbejdskraft, der er ingen gennemsigtighed. Disse projekter er ikke rentable, de skaber afhængighed for Den tredje Verden." Altså, jeg vil råde folk til at læse den officielle McKinsey-rapport, som allerede sidste år klart sagde, at det kun er til gavn for disse lande: de har for første gang en udviklingsmulighed, de benytter 90 % afrikansk arbejdskraft, og kun de stillinger, som afrikanerne ikke er uddannet til, er midlertidigt overtaget af kineserne. I Etiopien, for eksempel, opretter Kina nu et nyt akademi til at lære folk at køre sofistikerede højhastighedstog og giver dermed deres viden videre til mange millioner andre mennesker.

Så sagde McKinsey-rapporten i øvrigt også, at alle disse projekter ikke følger en stor masterplan, hvor den kinesiske kommunistiske regering vil kontrollere alle investeringer, men at disse investeringer grundlæggende følger markedsregler – og McKinsey er ikke ligefrem et talerør for kommunistisk propaganda.

Hvad der i virkeligheden er på spil her, er opfattelsen af hvad mennesker er. Kina siger, ifølge Xi Jinping, at det afrikanske kontinent har det største udviklingspotentiale af alle, fordi det mest af alt behøver udvikling. Afrika vil i år 2050 have 2,5 milliarder mennesker. Det betyder, at der vil være mange unge mennesker; Afrika vil være det yngste kontinent af alle, hvilket vil betyde, hvis de unge afrikanere bliver uddannet, at det vil være det mest velstående. Dette er fuldstændig i kontrast til det menneskesyn, der for eksempel bliver givet af en forfatter som hedder Stephen Smith, lektor ved Duke Universitetet her i USA; Smith skrev en helt forfærdelig bog, som lige nu citeres overalt i de vestlige medier. Titlen på denne bog er *EurAfrica: The Young Africa come to the Old Continent*. (Det unge Afrika kommer til det gamle Kontinent), der henviser til migrantkrisen i Europa. Bogen siger, at de kinesiske investeringer i Afrika er

forfærdelige, og at de er grunden til migrantkrisen, fordi de tillader afrikanerne at have en vis levestandard, så har de midlerne til at tage til Middelhavet, og drukne; og komme til det europæiske kontinent – det er helt vildt! Men dette citeres overalt. Og hvis man ser på sproget i denne bog, er det de gamle Rockefeller-mantraer, “overbefolkning”, ungdomsoverskud, overskydende ungdom” – alle ord som er helt kynisk anti-humane! Som om mennesker var en slags parasit, og man har for mange af dem. Så det er helt utroligt.

På den anden side understreger Kina og afrikanerne, at det der forener dem er et dybt venskab. Husk på, at Winston Churchill sagde, at dette er helt umuligt, fordi man ikke kan have venskab mellem lande, kun “interesser”. Og selvfølgelig, hvis man har et neoliberalt, neokonservativt etablissement, så er det naturligvis sandt. Men hvis man rækker ud efter en forståelse mellem folkeslagene, hvis man respekterer det smukke i de andre landes kulturer, så kan kærlighed udvikle sig! Man kan udvikle venskab, fordi man indser, at Gud har skabt Verden smuk på mange måder, så, når man kender disse andre kulturer, er man beriget. Xi Jinping siger, at formålet med alt dette er lykke for alle.

Tænk bare på at for den geopolitiske fraktion, fordi de er vant til at tænke i geopolitiske termer, er det enten amerikanske interesser eller EU's interesser versus Kina, imod Rusland; og i mellemtiden Europa mod USA: Så, hvis man har de geopolitiske briller på, tror man naturligvis, at det er den eneste måde, og man kan ikke forestille sig, at menneskeheden er i stand til at skabe et helt andet system af menneskelige relationer.

Et godt eksempel er at se på forskellen i tænkning – og jeg mener at dette var en af de smukkeste muligheder for at se forskellen i tankegangen – nemlig det svar som Xi Jinping gav for nylig, som respons på et brev fra otte professorer fra Akademiet for de Fine Kunstarter i Kina, hvor disse professorer spurgte ham: “Hvor stor betydning tillægger du

spørgsmålet om æstetisk dannelse?” Og Xi Jinping sagde, at den æstetiske dannelse i uddannelsen af studerende har den højeste betydning indenfor stor klassisk kunst, fordi målet med æstetisk dannelse er at skabe smukke sind.

Se, det er netop et af de absolutte formål for Schiller Instituttet – i Friedrich Schillers tradition – at vi vil have folk til at udvikle smukke sjæle! Og for Schiller er en smuk sjæl og et smukt sind det samme.

Tænk nu på hvordan den amerikanske ungdom behandles. Narkotikaepidemien, selvmordsraten, fortvivlelsen, ideen om ikke at have en fremtid – og man får en klar ide om, hvad problemet i virkeligheden er; og jeg tror, at også præsident Trump ved det. Han har allerede sagt, han vil af med denne epidemi med stofmisbrug, men de nuværende kampe, som han er involveret i, har gjort det meget vanskeligt for ham at gøre det.

Se på forandringerne i verden: man har Rusland og Kina i en strategisk alliance, og på Vladivostok-topmødet vil de uddybe deres regionale samarbejde i henhold til Volga-Yangtze mekanismen. Samtidig afholder Rusland sammen med Kina den største militærøvelse i Fjernøsten. Så, man ser de to potentialer: Det er meget klart, at Rusland og Kina bygger en ny verden, men de gør det også meget klart, at de ikke lader sig skubbe til side. De vil ikke starte en krig, men de gør det også særdeles klart, at de ved hvordan de skal forsvare sig.

Så jeg tror, at folk i Vesten skal gøre sig deres holdning klar: Enten tager Vesten – USA og Europa – del i det nye paradigme, eller også går vi i retning af en konfrontation, hvilket, hvis det eskalerede, med al sandsynlighed vil betyde udslettelsen af civilisationen. Og dette er den virkelige problemstilling ved midtvejsvalget. Det er ikke, hvad folk tror – dette eller hint, det er *dette*, og jeg er helt enig med Willy Wimmer i, at hvad der står mellem tredje verdenskrig og

os alle sammen, er Donald Trump. Hvis han sættes ud af embedet på den ene eller anden måde, vil jeg ikke give to øre for verdensfreden.

Hvis man ser på hysteriet hos visse demokrater, som førhen plejede at være fornuftige, er det gået helt galt! Jeg mener, for mig er Robert Reich et eksempel. Reich, der, da han var arbejdsminister i Clinton-administrationen, nogle gange plejede at sige ganske anstændige ting om økonomi. Men han skrev for nylig en kronik, hvor han sagde, at vi skal tilintetgøre Trump! Dette præsidentvalg bør tilintetgøres fra historiens hukommelse, det burde aldrig være sket! Man taler ikke på den måde, medmindre man er besat og drevet fra forstanden, og mange af disse folk har sagt lignende ting.

Der er en anden fare: Og det er, at 10 år efter den finansielle krise i 2008, er vi igen på et punkt af potentielt sammenbrud af det monetære system, men på en meget større skala. Den tidligere cheføkonom for 'Bank of International Settlements', William White, som er en ganske god økonom – vi har studeret hans arbejde igennem nogen tid – kom for nylig ud og sagde, at eftersom ingen af årsagerne fra 2008 er blevet fjernet, er der til hver en tid en risiko for et økonomisk sammenbrud. Jean-Claude Trichet, som er den tidligere præsident for den Europæiske Centralbank mellem 2003-2011, har netop sagt det samme. Han sagde, at der er fare for et sammenbrud. Og mange andre advarer om, at et sådant finansielt sammenbrud kan finde sted selv før midtvejsvalget i USA.

Hvis dette sker, ender vi naturligvis i kaos, og ud af kaos ville der komme krig. Hvad Trichet foreskriver som et hjælpemiddel er mere af den samme gift, som han udsprede i hans tidligere stilling, nemlig flere "strukture reformer," flere stramninger, mere reduktion af lønninger og lignende ting, men der findes faktisk en løsning. Og vi er nu på det punkt, hvor Lyndon LaRouche, som den 25. juli 2007, en uge før den sekundære gældskrise i USA brød ud, advarede, og i en video som kan ses på på internettet sagde, at dette

finansielle system er håbløst konkurs, og at der intet i verden kan gøres for at redde det, medmindre man helt reformerer det og går efter Glass-Steagall – går efter et nyt Bretton Woods system. Han sagde, at alt hvad vi ser blot er forskellige aspekter af dette konkursramte system, som manifesterer sig – hvilket skete i 2007 med gældskrisen og i 2008 med Lehman Brothers. Og eftersom centralbankerne absolut intet gjorde for at afhjælpe det, har vi nu en situation, hvor virksomhedernes gæld, gældsætningen generelt, den såkaldte 'reverse carry trade' – da Federal Reserve forsøgte at hæve renten bare en lille smule, begyndte valutaerne for 'emerging countries' at falde, praktisk taget uden bund; så man har hele dette minefelt, hvilket kan føre til en fuldstændig eksplosion i de kommende uger. [https://larouchepub.com/lar/2007/webcasts/3430july25_opener.html]

Kina er opmærksom på dette. De har i nogen tid krævet en ny finansiel international styring, og de har indført en lov, der forbyder spekulation og faktisk forbyder kinesiske investorer at involvere sig i internationale spekulative aktiviteter. Dette er en af de ting man skal overveje i lyset af den amerikanske handelskrig mod Kina, de amerikanske sanktioner mod Rusland, de sekundære sanktioner mod europæerne, der er ramt af disse sanktioner, alt imens andre diskuterer at erstatte dollaren som verdens førende valuta, og gå ind i handel med deres nationale valutaer ved hjælp af den tyrkiske lira, den russiske rubel, den kinesiske yuan/renminbi, og dette finder allerede sted i mange dele af verden.

Problemet er, at det ikke virker. For hvis man ikke inkluderer USA i en løsning på dette problem, vil alle disse smukke forsøg fra andre lande på at etablere forskellige relationer muligvis ikke fungere, fordi hvis der er kaos i det transatlantiske finansielle system, tror jeg ikke, at USA ville acceptere sin egen undergang på samme fredelige vis, som Sovjetunionen endelig opløstes i 1991. Jeg tror, at

potentialiet for at USA får en borgerkrig – hvilket mange europæiske analytikere har advaret om i den seneste periode, med den utrolige mængde af våben, der er i landet, herunder automatgeværer, at faren for, under kaotiske betingelser ved et sammenbrud, at der kunne udbryde borgerkrig i USA, samtidig med at en stor krig bryder ud på en global skala.

Det er derfor, at den eneste måde – og det er blevet sagt af min mand for mange år siden – er at have en Ny Bretton Woods-aftale, at gå tilbage til det punkt, hvor Nixon tog den forkerte vej, den 15. august 1971, da han afkoblede dollaren fra guldstandard og opløste fastkursystemet, hvilket i virkeligheden var begyndelsen på denne helt overdrevne deregulering af markederne, som har ført til den nuværende kasino-økonomi. Så man er nødt til at gå tilbage til det punkt, gå tilbage til et system med faste valutakurser, men det skal forbedres, hvilket er grunden til, at vi kalder det "Nyt Bretton Woods. Fordi, mens Franklin D. Roosevelt havde til hensigt at bruge "20. århundredes metoder" for at afslutte kolonialismen i udviklingslandene, var Bretton Woods-systemet under Truman meget påvirket af Churchill, og det er derfor, at når vi taler om det Nye Bretton Woods, så siger mange mennesker i Afrika og andre lande: "Åh nej! Vi vil ikke have det, fordi det giver os så mange ulemper!" Derfor siger vi et Nyt Bretton Woods: en tilbagevenden til den slags system, hvor det ikke er spekulanternes maksimale profit, men almenvellet for folket, der skal være formålet med økonomien.

Min mand har mange gange sagt – og hvis man tænker over det, giver det absolut god mening – at for at slippe af med de magtstrukturer, City of London og Wall Street, som regerer Vesten i dag, og som i virkeligheden også står bag disse krigsprovokationer og mange andre ting – er den eneste måde hvorpå man kan opveje dem, at indgå en fire-magts aftale. Der er brug for en kombination af USA, Kina, Rusland og Indien, muligvis med Japan, med en åben invitation til verdens øvrige nationer, men man har brug for en kernekombination, som er

stærk nok til at kunne erstatte det Britiske Imperiums system med et internationalt kreditsystem baseret på det amerikanske system for økonomi efter Alexander Hamiltons principper. Denne kombination skal indføre en global Glass-Steagall, begyndende med en bankopdeling; derefter skal der oprettes en nationalbank i hvert land; retten til at udstede kredit gives tilbage til de suveræne stater og regeringer; udstedelse af kredit, som er øremærket til investeringer i den fysiske økonomi; og oprettelse af et globalt system baseret på forpligtelsen til et samarbejde om statslige kreditter mellem suveræne nationer.

Et nyt Bretton Woods-system, som det var tænkt af FDR, ville udvikle tredjeverdenslandene, ikke med "20. århundredes metoder" men med 21. århundredes metoder, ved at tillade disse lande at tage skridt til et niveau af fuld udvikling, ved at øge deres produktivitet, levestandard, levetid og tillade dem at tage del i videnskab og teknologi på højeste niveau.

Folk siger, at dette er utopisk, at det ikke kan ske. Men det er ikke sandt! Rammen herfor eksisterer allerede i form af Bælte og Vejinitiativet, som er i færd med at blive til Verdens Landbroen. Der er allerede et globalt samarbejde om transportnetværk, der forbinder kontinenter gennem korridorer, tunneller, broer, i luften, på land, over havet. Og det er helt klart allerede begyndt med bygningen af infrastruktur, som verden lider enormt under manglen på. Der er en enorm mangel på infrastruktur, ikke kun i udviklingslandene, men også i Vesten, og jeg – jeg er her til morgen kommet fra New Jersey til New York – og jeg siger udtrykkeligt "især i USA!" Jeg forstår ærlig talt ikke, hvordan I bærer jer ad... [latter].

Hvordan kan I rejse på disse veje med huller i? Hvis man har et rygproblem, får man rystet sine knogler for hver anden meter; men folk er også rasende, det er farligt – to timer om morgenen, to timer om aftenen, i nogle tilfælde endnu mere. Og det er irrationelt! Det er helt vanvittigt! Og jeg forstår ikke hvorfor folk ikke gør oprør imod det, at vi ikke vil have

det! Dette snyder os for vore liv!

Hvis man for eksempel sammenligner det med hurtigtog-systemet i Kina; hvis I nogensinde har planer om at være turister i Kina, skal I rejse med hurtigtog-systemet. De kører nu med 320-330 km/timen. De kører jævnt, de flyver gennem landskabet. De er stille; de ryster ikke, for de er bygget rigtig godt. Og så bygger de en hurtigtog-forbindelse mellem alle storbyer i Kina. Det går fra Shanghai til Beijing, det varer lidt mindre end fem timer. Til Nanjing, fire timer. De dækker nu et område på størrelse med New York og New Jersey – nemlig trekanten mellem Beijing, Tientsin og Hebei provinsen – og de omlægger det hele og sætter hurtigtog ind; til transporten internt i byerne kører der langsomme maglev-magnettog, som kun går 150 km/t, og som meget hurtigt kan stoppe. Det smukke ved maglev er, at de har en meget hurtig acceleration, så de kommer op på topfart på 10 sekunder, og man falder tilbage i sædet, fordi teknologien er sådan, at det tager af sted og straks er man fremme. Så for intern bytrafik er dette helt perfekt.

Det er klart det som vi også har brug for her. Jeg tror, at man behøver et transportsystem i USA, der forbinder Philadelphia, Boston, New York, Chicago, Detroit, Vestkysten, og Texas gennem et netværk af hurtigtog-systemer. Vejsystemet er helt forældet! Amerika har 250 km hurtigtog! Et sted mellem New York og Boston mener jeg der er en strimmel på 200 km, hvor man kan køre 250 km/t, og det er det hele. Så der er *intet*! Men man burde have det! [bifald]

Forskellen er, at infrastrukturinvesteringer ikke kan foretages af private interesser. Fordi de private interesser ønsker at have vejafgifter, man skal betale 15 \$ for Lincoln Tunnellen, og så betaler man 8 \$ for et andet stykke vej. Der er nu steder på Beltway omkring Washington, hvor man på visse tider af dagen betaler 40 \$ for et par miles! Dette er vanvittigt! Hvad det betyder, er naturligvis at ikke alle har råd til det, så mange biler kører fra motorvejen, tager sidevejene, som bliver overbelastede, og alt i alt er det

kvælende for økonomien. Så systemet med vejafgifter er en anden af disse vanvittige ting, fordi det ikke er meningen, at infrastruktur som sådan skal give overskud, men at det burde udgøre de omgivende rammer for at industrien kan blomstre.

Det er her, at vi virkelig må mobilisere, for jeg tror, at præsident Trump nok har den rette hensigt med indførelse af toldtakster på visse kategorier af industrielle produkter som stål, aluminium og andre ting. Og jeg tror han har en rigtig tilskyndelse, at han ønsker at undgå fejlene fra tidligere administrationer, som har outsourcet produktion til billige arbejdsmarkeder, men det er ikke det rigtige at gøre. Jeg forsøger at forsvare Trump, og jeg er nok en ud af bare to personer i Tyskland, der tør tale om betydningen af at Trump ikke taber valget – men jeg tror, at han går virkelig forkert her. For hvis man vil have en fire-magtsaftale, hvis man vil have venskab mellem USA, Rusland, Kina, Indien og andre lande, skal man ikke starte en handelskrig. Jeg har talt med alle kinesiske kontakter – eller mange af dem i den seneste periode, og de er alle ekstremt opbragte, og siger, at dette gør ondt på alle: Det gør ondt på de amerikanske forbrugere, der skal betale de forhøjede priser; det fører ikke til den rette form for teknologisk innovation i nye industrier i USA, og det er bare en straffeaktion – det opfattes som en straftold rettet imod højteknologiske områder for at stoppe 'Made in China 2025'. Dette skaber ondt blod, og det har at gøre med 'Thukydides' fælde', spørgsmålet om hvorvidt USA tillader Kinas opstigning, eller om der vil komme en ny verdenskrig ud af det. Og det er sådan, at mange mennesker i Kina ser det.

Og efter min mening er der en meget bedre måde at gøre det på: Nemlig en fire-magtsaftale om at oprette dette Nye Bretton Woods-system, for at skabe en ny kreditmekanisme, og så have kineserne til at investere i infrastrukturen i USA. Kina har for omkring 1 billion \$ i amerikanske skatkammerbeviser. Og tilbuddet fra Kina, fremsat af premierminister Li Keqiang, er,

at Kina bruger disse værdipapirer til at investere i infrastruktur i USA, og tilbyder 'joint ventures' i andre lande og derved forøger størrelsen på kagen: Ved at øge handelen slipper man af med [u-]balancer på denne måde. Det er klart, at der er visse mennesker der ikke bryder sig om dette, men det er den rationelle løsning.

Er det muligt at få en sådan aftale? Hvad folk heller ikke tænker over er, at den kinesiske økonomiske model er meget tæt på det amerikanske system for [politisk] økonomi. Og hvis man ser på Friedrich List – Friedrich List arbejdede sammen med Mathew og Henry Carey; han tilbragte flere år i USA, og han skrev mange værker om forskellen mellem de amerikanske og britiske økonomiske systemer. Det forholder sig tilfældigvis sådan, at han lige nu, ifølge *Frankfurter Allgemeine Zeitung* (FAZ) i 2011, og mange andre rapporter, er den mest populære økonomiske teoretiker i Kina. Den amerikanske journalist og forfatter Chalmers Johnson noterede sig, at List har meget mere indflydelse i Asien end både Adam Smith og Karl Marx. Og Kinas model kunne faktisk godt kaldes en 'neo-Hamiltonsk' eller 'neo-List '-model med kinesiske egenskaber.

Hvis den amerikanske præsident – som tidligere har udtalt, at han kan lide det amerikanske økonomiske system, og at han planlægger at gennemføre Glass-Steagall – hvis Trump ville indvilge i at deltage, kunne USA engagere sig i investeringer i højteknologisk eksport til deltagerlandene i Bælte og Vejinitiativet. Og selvom denne eksport ikke altid ville bringe det største overskud, ville det føre til stigende omsætning for produktionssektoren med de mest avancerede kapitalgoder i USA, hvilket vil forårsage en kontinuerlig bølge af innovation, som på den måde øger produktiviteten i den amerikanske økonomi. Så, som et biprodukt af sådanne eksporter, ville innovationshastigheden og forbedringen af teknologien i USA stige, og dermed forøge den produktive arbejdskraft, og ved at øge produktionen af kapitalgoder til eksport ville USA hurtigt vende eftervirkningerne af

outsourcing af produktion og de-industrialisering. Og eftersom de hurtigste vækstrater findes indenfor rumforskning, og da fællesskab om rumrejser desuden er menneskehedens fremtidige mission, skal vi koncentrere os om udvikling af Månen og Mars, og på denne måde forene os som én samlet menneskehed.

Så vi er nødt til at ændre den måde vi tænker på. Tænk ud af boksen. Hvis man betragter tysk politik indefra, tror man at man befinder sig på et psykiatrisk hospital. Folk siger, "dette er min holdning til din holdning", og de debatterer helt meningsløse spørgsmål – og jeg hader at fortælle jer det, men i USA ser det ud på stort set samme måde.

Tænk på hvordan menneskeheden bør være om 100 år. Nutidens vision om at sende astronauter til Månen og Mars vil snart realiseres. Det er ikke et spørgsmål om 'hvis', men et spørgsmål om 'hvornår.' Så lad os koncentrere os om spørgsmål, som hvordan man kan skabe betingelser for at leve på ISS (den internationale rumstation –*red.*), at bo i landsbyer på Månen, og endelig på Mars.

Vi bør tænke på vores nutid ud fra et fremtidigt perspektiv om Schillers universal-historie: Hvordan vil vi gerne ses på af vores børnebørn og oldebørn? Er vi den humane kraft, den generation, som påbegyndte og bidrog til omdannelsen af verden til et nyt paradigme, der afsluttede kolonialisme, og som fik menneskehedens historie ledt ind på ideen om den ene menneskehed?

Tilbage til ideen om *punctum saliens* i historien, det afgørende punkt, hvor hele det moralske potentiale fremkaldes for ikke at historien skal slutte i en tragedie, men derimod skabe en ny, smukkere periode med menneskelig civilisation. Det er hvad der for tiden er vores situation. Så lad os i denne forstand arbejde ud fra standpunktet om ånden i den Ny Silkevej for at blive til virkelige mennesker, og lad dette – i Percy Shelleys betydning – blive til den sande tidsånd.

Aldeles miskrediteret Russiagate-kup må lukkes ned for menneskehedens skyld. Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche 27. september 2018

Schiller Instituttet den 25. september – I sidste uges webcast gennemgik Helga Zepp-LaRouche betydningen af præsident Trumps ordre om at frigive hemmeligt stemplede ‘Russiagate’-dokumenter relateret til det amerikanske justitsministeriuma/FBI’s kupforsøg imod ham. Frigivelsen af disse dokumenter – kombineret med afsløringerne fra George Papadopoulos, der fortalte Fox News, at det var briterne og deres australske modparter, der udpegede ham som mål ved at plante løgnene om russernes ‘hacking’ – tilvejebringer beviser, der kan føre til ikke alene en opbrydning af det britisk-styrede kup, men også til at sende gerningsmændene fra

Obamas efterretningsapparat i fængsel for indblanding i præsidentvalget.

Den hysteriske reaktion fra gerningsmændene – herunder direkte intervention fra de britiske og australske regeringer, der kræver, at der ikke frigives noget – førte til en udsættelse af udførelsen af Trumps ordre. Men præsidenten gav en forsikring for, at de vil blive frigivet. På trods af de eksplosive konsekvenser af Trumps ordre dækker de vestlige medier det ikke. De vælger i stedet at køre nonstop dækning af påståede seksuelle teenage-eskapader af højesteretskandidat Kavanaugh, sammen med den igangværende bevidst provokerende og forvirrende historie om, hvorvidt kupdeltager Rod Rosenstein – vicesstatsadvokaten, der udpegede Mueller som specialundersøger, og som har foreslået at bruge den 25. forfatningstilføjelse til at fjerne Trump – har sagt op, eller vil blive fyret. En sådan dækning er designet til at desorientere læserne og seerne, i et øjeblik hvor klarhed er afgørende.

Og mens dette udfolder sig er FN's generalforsamling trådt sammen midt i betydelige diplomatiske initiativer, som vil afgøre om det nye paradigme forbundet med Kinas Bælte- og Vejinitiativ vil afslutte æraen med geopolitiske destabiliseringer og krige.

Lyt med på fru LaRouche webcast i denne uge, hvor hun giver den nødvendige klarhed for at mobilisere med henblik på at afslutte kupforsøget, og dermed sætte en endelig stopper for imperialistisk geopolitik.

**Sejr over det desperate
Britiske Imperium er nu inden
for rækkevidde!**

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche 20 september
2018**

Begyndelsen af videoen:

HARLEY SCHLANGER: Hej, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til denne uges webcast med vores grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche. Der var et par afsløringer i de sidste par dage, som faktisk former et helt nyt potentiale for den strategiske situation, især at overvinde kuppet i USA, med præsident Trumps frigivelse af hemmelige dokumenter. Jeg tror det er vigtigt, at vi starter med det, fordi det er i overensstemmelse med hvad vi har opfordret til, nemlig frigivelse af hele historien om, hvem der står bag dette, og hvorfor. Kan du opdatere os på dette emne?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg tror at dette er den vigtigste strategiske udvikling, fordi, som vi har sagt mange gange, mens lande i verden allerede er på vej mod et helt nyt sæt af internationale relationer, omkring den Nye Silkevej og et win-win samarbejde, er det også klart, at det hele afhænger af USA: Afhængig af hvordan den indre situation i USA udvikles, tror jeg, at det er et spørgsmål om krig og fred. For to uger siden nævnte vi Willy Wimmers erklæring, som jeg er enig i, hvilket er, at den eneste ting som står mellem os alle og 3.

Verdenskrig er personen Trump. Og det er ikke en fuld opbakning af Trump, det er bare den virkelighed, som de mennesker der har været involveret i et kupforsøg mod ham, sammen med den britiske regering og den britiske efterretningstjeneste, disse er krigsmagere, og det er de folk der presser på for fuldstændig konfrontation med Rusland og Kina.

I denne strategiske sammenhæng er det meget vigtigt, at mindre end syv uger før midtvejsvalget, frigiver præsident Trump faktisk mange hemmeligt stemplede dokumenter vedrørende FISA-rettens garantier baseret på den svigagtige cirkulation af Steeles dossier, en rigtig efterretningsoperation, og også en masse e-mails, men også interviews med 70 individer involveret i affæren.

Selvom dette endnu ikke er offentligt, vil det blive offentligt, og nu vil det komme for Kongressen, og vi skal i grunden vente til de behandler alle disse oplysninger, og det kommer ud. Det er meget klart, fra gerningsmændenes reaktion, at Trump virkelig har ramt det absolutte ømme punkt. Der er en helt hysterisk reaktion fra lederne af det demokratiske parti, Nancy Pelosi, Chuck Schumer, Adam Schiff, Mark Warner og andre, og de siger dybest set, at "under ingen omstændigheder må disse oplysninger blive frigivet. Dette risikerer kildernes liv, osv.", sagde Pelosi, og alle de tidligere intelligentschefer er alle kommet ud med skrig og skrål. De indrømmer alle, at præsident Trump har autoritet til at gøre det, så alle disse forbrydelser vil blive offentliggjort.

Den britiske efterretningstjenestes rolle vil være helt krystalklar: At der ikke var aftalt spil med Rusland, men der var skam et kriminelt aftalt spil mellem det demokratiske partiapparat, efterretningslederne fra Obama-administrationen, og en fremmed magt, nemlig, Storbritannien. Jeg mener, at Trump har helt ret, da han sagde, at dette vil være en af de stolteste bedrifter i hans præsidentskab, fordi hele dette apparat var en form for kræft, der har skadet USA i meget lang

tid. Så det er stort. Det er virkelig skandaløst, at noget, som meget vel kunne være den største skandale i USA's historie, ikke bliver rapporteret bredt af de internationale medier. Hvis de rapporterer det, er det kringlet og har et spin, og normale mennesker, der ikke undersøger sagen i dybden, har ingen chance for at forstå betydningen af dette. Jeg ved det ikke forholder sig sådan i USA, men for eksempel de tyske medier, jeg kiggede virkelig efter, og de har næppe noget om det overhovedet, hvilket fortæller dig, at det ikke bare er fake news, som de rapporterer, det er især undertrykkelsen af virkelig væsentlige historier, som er hvordan de forsøger at manipulere befolkningen. Så det er stort.

SCHLANGER: Helga, selv i USA, efter første dag faldt dækningen drastisk, i betragtning af vigtigheden af dette. {The Hill} lavede et interview med Trump, hvor han kommenterede om den største skandale, men det er værd at nævne, at Pelosi, Schumer, Warner, Schiff-brevet, i grunden var en appel til efterretningsvæsenet, DOJ, Justitsministeriet og FBI, om at trodse Trumps ordre og skabe en potentiel forfatningsmæssig krise. Den anden del af dette er LaRouche PAC's offentliggørelse af de britiske dokumenter, e-mails, kommunikation mellem briterne og folk som Brennan og Clapper og andre: Det er de andre brikker, som stadig mangler at falde på plads.

ZEPP-LAROUCHE: Ja; men jeg tror, at den første brik allerede er faldet på plads, og jeg finder det ganske interessant at det var George Papadopoulos, af alle mennesker, som angiveligt var personen, der udløste hele denne undersøgelse pga. fuldskab på en bar i London. Han fortalte, at der var russisk hacking af demokraternes computere; så denne Papadopoulos gav for to dage siden et langvarigt interview på Fox TV. Jeg vil opfordre alle vore seere og lyttere til at gøre anstrengelsen og lytte til dette, fordi det er virkelig afslørende.

Grundlæggende sagde han, at han blev snydt, at han blev lokket

ind i dette ved en kombination af australsk, britisk, tyrkisk og amerikansk efterretningstjeneste; at han blev fanget i dette, og nu lægger han kortene på bordet. Og han siger det er briterne, det er australierne, der forresten er mere eller mindre det samme, på grund af Five Eyes-forbindelsen blandt landene i det britiske statssamfund. Papadopoulos siger stort set, at alt dette var et setup, og at det var briterne. Dette er virkelig vigtigt, og folk burde virkelig lytte til det, fordi det var, så vidt jeg ved, en af de såkaldte forudsætninger for at hele skandalen brød ud, og nu vender han omkring og siger: Jeg blev vildledt, jeg blev lokket ind i dette. Hvis dette fortsætter, vil vi se flere ting, og samtlige kongresmedlemmer, der undersøgte dette, udtalte: hvis det amerikanske folk kendte til omfanget af denne forbrydelse, ville de blive virkelig berørte. Dette kunne blive den store forløsning i amerikansk historie.

Se resten på engelsk på videoen ovenover.

Xi Jinping, den æstetiske opdragelse og Afrika – og Vestens dybe moralske krise

Af Helga Zepp-LaRouche, den 1. september 2018

Medens den politiske elite i Europa stadig er af den opfattelse, at den er i besiddelse af den eneste saliggørende visdom, hvad de "vestlige værdiers" overlegenhed angår, så har stadig flere såkaldte "almindelige borgere" for længst bemærket, at der eksisterer en stadig dybere kløft mellem politikernes og mediernes officielle fremstilling og den virkelighed, der fremtræder inden for livets forskellige

områder. Mange har en anelse om, at mediernes negative fremstilling af Kina og Den nye Silkevej måske også er Fake News. Rent faktisk har vi med de såkaldte "vestlige værdier" og konceptet om "Den nye Silkevej" at gøre med to helt forskellige værdibegreber og med helt forskellige menneskeopfattelser.

Efter at Kina for godt ti år siden, og endnu stærkere i de sidste fem år, har engageret sig i talrige infrastrukturprojekter inden for rammerne af dets silkevejs-initiativ. Blandt andet har Kina opført jernbanelinjer, industri-parker, vandkraftværker og industrialiseret landbrug i Afrika. Mange afrikanske statschefer såvel som deres befolkninger er blevet grebet af en helt ny selvbevidsthed: De ser for første gang en realistisk chance for at overvinde fattigdom og underudvikling inden for en overskuelig fremtid. Takket være den kinesiske hjælp har en hel række afrikanske stater sat sig det mål, at opnå en rigtigt god levestandard for hele deres befolkning i en overskuelig fremtid.

Forud for FOCAC-topmødet (Forum on China-Africa Cooperation), hvortil 53 afrikanske stats- og regeringschefer ventes, udtrykte Ghanas ambassadør i Kina, Edward Boateng, i en kommentar i Global Times sin begejstring for den nye silkevejs ånd, som har grebet Afrika. "Kineserne er overbeviste om, at det er muligt for et land som Ghana at forvandle sig til en moderne, teknologisk udviklet økonomi inden for en halv generation." Boateng har i løbet af det år, han har tilbragt i Kina, besøgt mere end 16 provinser og mange byer for at studere følgerne af "det kinesiske økonomiske mirakel" og har draget følgende konklusion i Global Times: "Jeg tror, at Ghana kan benytte Kina som et spejl for, hvordan vi selv kan slå ind på en tilsvarende succesrig udvikling. Her fremhæver jeg især, at Kina har forvandlet sig til et betydende økonomisk og teknologisk kraftcenter, samtidig med at det har været i stand til at bevare klare aspekter af sin rige kultur." Boateng understregede, at den menneskelige kapital, en udbredt

disciplin, en samvittighedsfuld måde at løse problemer på for alle områder, utrættelig fornyelse, økonomisk vækst og udbygningen af infrastruktur har medvirket dertil. En disciplineret vilje til at løse opgaverne samt tillid til de traditionelle kulturelle og humanistiske værdier hører med til den åndsholdning, som Ghana i høj grad kan lade sig inspirere af. Han mindede om, at Ghana var det første afrikanske land, der afkastede kolonialismens åg, og at dets første præsident, Dr. Kwame Nkrumah, var fader til den panafrikanisme, der har indgravet sig dybt i Afrikas og afrikanernes bevidsthed.

Vestens kolonialistiske tankegang

Selvfølgelig havde europæerne længe kunnet udvikle det afrikanske kontinents infrastruktur og industri, sådan som Kina har gjort det i de sidste ti år. Det, der hindrede dem i det, var den fortsatte kolonialistiske tankegang, sådan som den kom til udtryk i IMF's brutale lånekrav og Verdensbankens udviklingsundertrykkende politik. Medens Kina og de afrikanske stater understreger deres dybtgående gensidige venskab, synes de få europæere, der er vågnet op i anledning af de gennemgribende ændringer i Afrika, i bedste fald at bekymre sig om, hvordan Kina og andre asiatiske lande sikrer sig adgang til Afrikas råstoffer.

Den tyske udviklingsminister Müller kritiserede under sin sidste afrikarejse, der førte ham gennem syv lande, EU's og den tyske regerings afrikapolitik, der hidtil kun har bestået i at opføre mure mod flygtningene: "I de næste ti år vil der blive bygget mere i Afrika end i hele Europa i løbet af de sidste hundrede år", understregede Müller. I Mozambique så han, hvilke store ressourcer dette kontinent rummede; kineserne, Indien, Japan og amerikanerne var her allerede, kun tyskerne var her ikke, men havde ladet de mange muligheder ligge.

Forbundskansler Merkel, der på samme tid besøgte Senegal, Nigeria og Ghana, hvor hun mødte Müller, fik efter et møde med

Ghanas præsident Nana Akufo-Addo en pludselig erkendelse af, at EU kun ville kunne få en velhavende fremtid, hvis man kunne "styre" indvandringsproblemet og problemet med et partnerskab med Afrika; hun troede ikke, at EU's sammenhold kunne garanteres på nogen anden måde.

Og nu må man se, hvad denne "styring" vil sige konkret, og om den går ud over den hidtidige kyniske politik med aftaler med afrikanske regeringer om stop for indvandringen og opførsel af lejre, som allerede pave Frans har sammenlignet med koncentrationslejre. Der er ikke meget godt at vente fra det nyeste forslag fra den tyske regerings medarbejder for afrikanske anliggender, Günter Nooke, der i fuld alvor foreslår en ny form for kolonialisme (Reuters, 29.8): "Hvorfor laver man ikke særlige udviklingszoner i de lande, hvor staterne afgiver deres suverænitæt for 50 år og for eksempel giver EU lov til at fastsætte investeringsrammerne for udenlandske firmaer?"

Endnu mere uhyrlig er en artikel i Bayernkurier den 26. august "På vej mod Eurafrika", der hovedsageligt efterplapper de absolut skræmmende teser i Stephen Smiths nyeste bog 'La Ruée vers L'Europe' (Storm mod Europa: Det unge Afrika på vej mod det gamle kontinent). Afrika oplever nu den "voldsomste befolkningstilvækst" og et "ungdomsoverskud". Med deres udviklingshjælp "skyder de rige lande sig selv i benene", citeres der fra Smith, "idet de hjælper de fattige lande med at opnå den bølge af velstand, der overhovedet gør det muligt for dem at drage af sted, så de opmuntres blot til udvandringen." For "tilbagevendingen til protektoraterne" (ligesom Nooke også kræver det), som han opfatter som den eneste mulighed til at afværge "migrant-stormfloden", anbefaler han EU's begyndende aftaler med afrikanske "diktatorer". Øjensynligt finder Bayernkurier sig ikke for god til her knap syv uger før delstatsvalget at ophidse helt i Björn Höckes ånd. Altså med andre ord: Udviklingshjælp for ikke at tale om investeringer afskaffes, menneskene bør

forblive fattige og dø hurtigst muligt. Og med disse "kristelige værdier" prøver Bayernkurier altså at hjælpe CSU med valget!

Noget helt andet fremgår fra Xinhua, Kinas førende nyhedsbureau, der den 31. august som dagens vigtigste nyhed meddelte, at præsident Xi Jinping i et brev til professorerne for det kinesiske akademi for de skønne kunster (CAPA), understregede den æstetiske opdragelses betydning for ungdommens fysiske og åndelige udvikling. Den æstetiske opdragelse spiller en vigtig rolle i udformningen af en smuk ånd og en smuk sjæl. Og selv om den skinverden, som de vigtigste medier i Tyskland søger at opretholde, ikke har nogen anelse om det: Verden bevæger sig med hurtige skridt i den retning, som Lyndon LaRouche og den med ham forbundne association har stræbt at virkeliggøre i årtier. Således virkeliggør Kina nu den politik, som vi offentliggjorde allerede i 1980 om Afrikas industrialisering og siden har præsenteret på mange konferencer, blandt andet under BüSo's delstatsvalgkamp i 2009 med sloganet: "Hessens fremtid ligger i Afrika!" 1)

Og præsident Xis betoning af den æstetiske opdragelse beviser også rigtigheden af denne forfatters påstand fra en tale i New York i april 2017 om, at der er et nært slægtskab mellem menneskebilledet og den æstetiske opdragelsesmetode hos Konfucius og Friedrich Schiller 2) Forskellen består i, at Kina holder sin klassiske tradition højt, medens vi her i Tyskland har fjernet os langt fra vor klassiske humanistiske kultur. Men måske er det ikke for sent endnu – vi må lade Nikolaus af Kues, Kepler, Leibniz, Beethoven, Schiller, von Humboldt, for blot at nævne nogle få, blive levende i vore unges sjæl og ånd og lægge større vægt på deres æstetiske opdragelse end på deres karriere, på at tjene mest muligt og på at tilfredsstille alle deres lyster lige her og nu. Og dersom De, ærede læser, måtte dele denne opfattelse, så bør De blive aktiv i BüSo (Schillerinstituttet).

zepp-larouche@eir.de

Bemærkninger:

1. Se <https://solidaritaet.com/neuesol/2008/52/hessen.htm>
2. Se <https://solidaritaet.com/neuesol/2017/17/hzl.htm>

**Ny rapport kan bestilles: 2.
bind, Den Nye Silkevej Bliver
til Verdenslandbroen;
En fælles fremtid for
menneskeheden**

English: See below

**Bestil vores nye rapport på engelsk!: 500
kr. for den trykte rapport, 374 sider**

Forsendelse: porto 50 kr. pr. rapport.

Rapporten kan også hentes på vores kontor: Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v., Frederiksberg

Rapporten kan bestilles fra Schiller Instituttet i Danmark: tlf. 53 57 00 51 eller 35 43 00 33 eller e-mail si@schillerinstitut.dk

Homebanking: 1551-5648408; Giro: 564-8408

Dankort/Paypal: via vores butik

LaRouche-bevægelsen har spillet en enestående rolle i udviklingen af forslag til international økonomisk udvikling og sat retningslinjer for politiske beslutninger, som nu i stigende grad er udbredte i verden. Ved slutningen af Den kolde Krig, og den deraf følgende mulighed for internationalt samarbejde om menneskehedens fælles mål, foreslog Lyndon og Helga LaRouche i 1997 "Den Eurasiske Landbro" som en "Ny Silkevej ... for Global Økonomisk Udvikling". Efter bekendtgørelsen af Bælt- og Vejinitiativet fra den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013 (et forslag i samklang med LaRouche-forslaget) offentliggjorde LaRouche-bevægelsen det første bind af "Den Nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen", en 374-siders rapport der indbefatter store udviklingsprojekter fra hele verden under rammerne af den økonomiske tilgang, som er grundlagt af Lyndon LaRouche.

Vi er glade for at annoncere udgivelsen af dette andet bind, "Den nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen: En fælles fremtid for menneskeheden", hvor vi giver dig et opdateret billede af fremskridtene i Kinas Bælt- og

Vejinitiativ, herunder detaljerede analyser region for region og nyligt opdaterede kort. Vi fremhæver også principperne for fysisk økonomi og økonomiske metrikker opdaget af Lyndon LaRouche; metrikker, på hvilke muligheden for at hæve levestandarden for menneskeheden afhænger. Vi undersøger de vestlige nationers strategiske forhold til det nye paradigme, og hvilke udfordringer der skal imødegås for at overvinde det gamle paradigmes tilgang med britisk geopolitik, og erstatte det med LaRouches overordnede program for at overvinde det truende økonomiske kollaps i Vesten.

Som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche har sagt: "Jeg tror, at den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en ide, hvis tid er kommet; og når en idé på den måde bliver til en materiel realitet, manifesterer det en fysisk kraft i universet.

"Udnyt dette kraftfulde værktøj til politisk beslutningstagning og politisk organisering!

Helga Zepp-LaRouches introduktion til rapporten:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

English:

Table of Contents and Helga Zepp-LaRouches introduction to the report:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

NYHEDSORIENTERING   AUGUST 2018:

**Skriv under! Appel for et nyt
Bretton Woods kreditsystem;
Lederne for USA, Rusland,
Kina og Indien må handle!**

Download (PDF, Unknown)

Omgivet af mange farer, hold fokus på at muliggøre et 'Nyt Bretton Woods'-system

Leder fra LaRouche PAC d. 23. august (EIRNS) – Der er mange farer i Verden lige nu. Der er den verserende økonomiske krise, som er meget værre end i 2008. Der er det forværrede forhold mellem USA og Kina, toldkonflikten taget i betragtning, og det kinesiske synspunkt, at motivationen bag konflikten er at begrænse Kinas mulighed for at blive verdens ledende inden for visse højteknologiske områder inden 2025. Og der er det fortsatte britiske angreb på det amerikanske præsidentskab med Robert Muellers Trumpgate og Russiagate.

Helga Zepp-LaRouche uddybede disse og andre farer i hendes ugentlige strategiske Schiller Institut webcast i

dag, og bemærkede om de britisk skabte beskidte anti-Trump-operationer, at "den eneste gode ting er, at Trump hidtil har holdt hovedet koldt." Men alle former for udenrigspolitiske spørgsmål går i skudderudder, og det er naturligvis en yderst farlig situation."

Zepp-LaRouche opfordrede folk til at handle og fokusere på det højeste niveau af den politik, der kræves. Hun sagde: "Det store spørgsmål er, hvordan kan man tage fat på [disse farlige processer] på en sådan måde, at hele diskussionen løftes til et højere niveau? Derfor har Schiller Instituttet udsendt en appel, der opfordrer til et Nyt Bretton Woods, og især appellerer til de fire ledere i USA, Rusland, Kina og Indien – nemlig Trump, Putin, Xi Jinping og Prime Minister Modi – om, at de grundlæggende set straks enes om at løse dette problem, komme faren for et finansielt krak i forkøbet ved at gå tilbage til et Nyt Bretton Woods, fastkurssystem, og etablere et nyt kreditsystem for at formidle samarbejdet i forbindelse med det nye paradigme og samarbejdet med Bælt- og Vejinitiativet.

"Er det så realistisk? Nuvel, jeg tror det. Fordi Rusland, Kina og Indien allerede har et meget stærkt samarbejde i denne henseende. Og Trump har med sine indledende skridt i forhold til Kina og sit venskab med Xi Jinping vist, at han er i stand til at gå i denne retning, og også hans bestræbelser på at forbedre forholdet til Rusland, og især hans møde med Putin i Helsinki, viser disse muligheder. Og det er derfor, at dette vanvid fra det politiske etablissement [for at fortrænge Trump] er så utroligt hysterisk, fordi de ser dette potentiale."

I diskussionen om ideen om et Nyt Bretton Woods i internationale kredse, er der allerede dem i Japan, som mener, at denne nation burde give sin fulde støtte til dette initiativ.

Italien bevæger sig meget dramatisk i tråd med

ideen om at tilslutte sig Kina for at starte fælles udviklingsarbejde. Zepp-LaRouche beskrev dette som "en meget forfriskende udvikling, fordi den nye italienske finansminister, Giovanni Tria, har en delegation i Kina. Og der er en anden delegation ledet af Michele Geraci, vicehandelsministeren, og han annoncerede dannelsen af en sådan kinesisk arbejdsstyrke, med det formål, ikke bare passivt at se på hvad der foregår, men at holde trit med forandringen af innovation og teknologi i Asien og især Kina." Og der er også andre lande, der er i gang.

Zepp-LaRouche opsummerede: "Jeg ved ikke hvad der vil ske længere hen ad vejen, men vi organiserer for at få alle de europæiske lande og USA til at samarbejde med det nye paradigme, og vi behøver naturligvis at få mange folk til at forstå, at menneskeheden har nået et punkt, hvor civilisationens udryddelse kan være meget tæt på, hvis vi fortsætter med det geopolitiske hysteri. Så folk skal vågne op og virkelig forstå, at der ikke er nogen grund til, at verdens største magter ikke kan eller ikke bør samarbejde om at overvinde fattigdom ved at overvinde underudvikling. Når nu USA stadig har mange lommer med livsbetingelser som et uland – hvis man tager til Alabama eller Tennessee eller nogle af disse sydlige stater, finder man områder, der minder om Den tredje Verden! På samme måde hvis man tager Tyskland: Et såkaldt rigt land, som har 4,4 millioner fattige børn, og dette tal er stigende! I Grækenland har EU's nedskæringspolitik halveret finansieringen af sundhedsudgifter, og 25.000 arbejdspladser i sundhedssektoren blev fjernet, da Trojkaen begyndte at ødelægge dette land.

Se, sammenlign nu dette med den absolut utrolige rekord for Kina, som i 1978 havde omkring 97,8 % af alle mennesker i de fattige landdistrikter; og i de sidste 40 år, eller 39 år, er lykkedes med at få 740 millioner mennesker ud af fattigdom. Den samlede fattigdomsrate i Kina for indværende er 3,1 %, og de ønsker at udrydde fattigdommen helt og hæve levestandarden

for disse mennesker inden 2020, således at der ingen fattigdom er tilbage i Kina.

Så folk burde ikke blive så absolut hysteriske, men de bør se på fakta: Måske gør Kina noget rigtigt, hvilket det neoliberale monetaristiske system gør forkert! Og Kina tilbyder nu sin egen model for økonomisk transformation og deler denne oplevelse, for eksempel med Afrika. Der kommer i starten af september en meget stor konference, der involverer Kina og, tror jeg, alle statsoverhoveder i Afrika, og det blev netop meddelt, at dette vil blive overværet af Xi Jinping. Og at han der vil bekendtgøre nye initiativer mellem Kina og Afrika; mange, mange områder af fælles videnskab, fælles uddannelse, og mange andre nye ting.

Der er to dynamikker: Den ene er udvikling og samarbejde, og den anden er konfrontation med faren for krig.”

Helga Zepp-LaRouches webcast 23. august 2018: Tiden er inde for et nyt Bretton Woods baseret på LaRouches fire love.

Er der virkelig nogen der tror, at kvantitative lempelser vil løse verdens accelererende finanskriser? At skabe mere ubetalelig gæld ved at centralbankerne øger mængden af 'funny money', der fejer igennem systemet, vil genopbygge så meget som en enkelt bro, en kilometer jernbane eller skabe et eneste

produktivt job, der betaler en løn man kan leve af? Eller at mere frihandel, privatisering og deregulering er nøglen til økonomisk velstand? Det er disse "løsninger", som de imperialistiske eliter i London og Wall Street presser på med; det er London og Wall Street, som stadig dikterer politikken i den transatlantiske region.

Men aksiomerne bag disse forfejlede politikker skaber kun papirprofit for de få, på bekostning af et stigende antal liv, der er mistet ved den samlede virkning af afindustrialisering og degenerering, som har ødelagt den optimisme, som ellers bør karakterisere unge menneskers livssyn; og de unge vender sig i stedet mod dødelige stoffer og selvmord. Vælgere i hele den transatlantiske verden har vist, at de ikke længere stoler på eller tror på finansoligarkerne, der klamrer sig til disse mislykkede aksiomer for at holde deres forfaldne system i live.

Mange regeringer i sektoren af fremvoksende økonomier nærer den samme mistillid, da de i stigende grad vender sig mod Kina og dets nu globale Bælt- og Vejinitiativ, og afviser de neoliberale aksiomer for at overvinde de katastrofer, som de er blevet pålagt af de eliter, der har stået for det "post-koloniale system" med plyndring og ødelæggelse.

Det post-koloniale system fik så godt som ukontrolleret kontrol for næsten halvtreds år siden, med beslutningen den 15. august 1971, om at bryde væk fra Franklin Roosevelts finansielle Bretton Woods-system med faste valutakurser. På det tidspunkt, og siden da, har Lyndon LaRouche og hans kone, Helga, ledet kampen for et Nyt Bretton Woods, baseret på at bringe de førende stormagter USA, Rusland, Kina og Indien sammen for at gennemføre det. Med valget af Donald Trump, der deler LaRouches modstand mod det etablisement, som kører denne orden, blev det muligt for USA at opfylde den mission, som LaRouche har skitseret siden den skæbnsvangre augustdag i 1971.

John Brennan, en lejemorder, der arbejder for dette London-baserede system, og som har til hensigt at stoppe Trump, befinder sig nu i det varme sæde, og står over for mulig retsforfølgelse sammen med mange af hans samarbejdspartnere for deres forbrydelser, herunder at have brygget den bedrageriske Russiagate-sag sammen.

Denne torsdag vil Helga Zepp-LaRouche rådgive om, hvad der kan gøres for at virkeliggøre et Nyt Bretton Woods og putte Brennan og hans venner hvor de hører hjemme, i fængsel. Gå ikke glip af denne mulighed!

Se programmet her. Tilgængelig fredag den 24. august 2018.

Stop det britiske angreb på præsidenten, og gør en ende på Londons pengesystem

Leder fra LaRouchePAC d. 20. august: Blot uger fra det vigtige amerikanske midtvejsvalg, har vi afsløret de amerikanske aktører i 'Russiagate'-kupforsøget mod præsident Trump – hos FBI, i justitsministeriet, blandt lederne af overvågningsstaten såsom John Brennan – så grundigt, at de kan ende med at blive retsforfulgt for forbrydelser begået i forbindelse med deres "undersøgelse". Den juridiske snigmorder Robert Mueller ser i stigende grad desperat ud i sine bestræbelser på at lokke præsidenten i en fælde, og udarbejde en betænkning der lægger op til, at den nye Kongres skal

afsætte ham.

De britiske bagmænd for dette kup, med undtagelse af den radioaktive MI6-officer Christopher Steele, er imidlertid stadig skjult for det overvældende flertal af amerikanerne. Disse er lederne for MI6 og GCHQ – den britiske forløber til NSA – der, fra det øjeblik Donald Trump overvejede at gå ind i præsidentkampen, bad de amerikanske efterretningstjenester og politiske cirkler om at stoppe ham, fordi han kunne engagere sig i stormagtsamarbejde med Rusland og Kina. I denne proces har de, som præsidenten sagde søndag, skabt en rasende ny "McCarthyisme" i Amerika.

Londons monetære system, som ved at ødelægge præsident Roosevelts Bretton Woods-system, atter gjorde byen til verdens mest fremtrædende finanscenter, har ikke frembragt andet end afindustrialisering og frihandel i USA og Europa og konstante gældskriser rundt om i verden. Det er i krise nu igen, forklædt som en "valutakurs-krise i de fremvoksende markeder" ('emerging markets' –red.).

Vi forsvarer præsidentskabet, indtil Mueller er endeligt besejret, fordi det, i den finanskrisen der nu er under opsejling, med præsident Trump er muligt, med en akut tilbagevenden til en Glass-Steagall bank-reorganisering. Samarbejde med andre stormagter og BRICS-lande for at udstede store kreditter til nye infrastrukturprojekter er muligt med præsident Trump. Selv et {seriøst} angreb på briternes frihandelssystem ved at afskære muligheden for valutaspekulation og vende tilbage til principperne for FDR's Bretton Woods-system, er muligt, hvis der eksisterer et samarbejde mellem præsident Trump og lederne af Kina, Indien, Rusland og andre større økonomier.

Vi forsvarer præsident Trump mod det britiske angreb, for at gøre en ende på det forfejlede britiske monetære system og indføre Lyndon LaRouches "fire love" for at genskabe kreditsystemet under Bretton Woods.

Præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, sagde i et webcast d. 17. august: "Gennem årene har min mand gentagne gange opfordret til en reetablering af Bretton Woods-systemet for at vende tilbage til en økonomi efter Hamiltons principper, at vende tilbage til et kreditsystem for dybest set at udslette kasinoøkonomien, slippe af med derivat-boblen og overgå til national bankvirksomhed; at have suveræne regeringer til at stå for kreditudstedelsen, og dernæst have et internationalt kreditsystem ... Senere specificerede han det mere, og sagde at den eneste kombination af lande, der har magt til at afvikle det britiske imperialistiske finanssystem baseret i City of London og Wall Street, ville være en fire-magts kombination bestående af USA, Rusland, Kina og Indien.

Så vi har skrevet denne nye appel, som faktisk er en opfordring til lederne af disse fire lande, ikke for at udelukke andre, men for at lade disse fire lande være den centrale gruppe af nationer, som kunne udforme et nyt Bretton Woods-system, og sidenhen kunne invitere andre; og alle lande, der gerne vil slutte sig til, ville være velkomne til at deltage.

Se, det haster. Der er mange mennesker der siger, at den næste økonomiske storm vil ramme godt og vel inden midtvejsvalget. Der er mange analytikere der siger, at Federal Reserves "tapering" – den såkaldte renteforhøjelse – skal stoppes hurtigt, fordi den er ved at få gældsboblen til at eksplodere. Instituttet for International Finans i Washington har netop offentliggjort tal der viser, at Verdens samlede gældsætning har nået 247,2 billioner \$, og det er en stigning på 11,1 % indenfor bare det sidste år. Så vi sidder på en krudttønde, og alting kan i princippet udløse et sammenbrud af boblen der, hvis den ikke bliver behandlet, vil medføre fare for økonomisk kaos med uforudsigelige konsekvenser...

Vi ønsker at foretage en verdensomspændende mobilisering af hvert enkelt land, enhver magt, enhver person på planeten, til at appellere til disse ledere – nemlig præsident Trump,

præsident Putin, præsident Xi Jinping og premierminister Modi – om at foretage denne handling; og helst at bruge FN's generalforsamling, som vil starte i september, til at sætte dette på dagsordenen.”

LaRouches opfordring til nyt Bretton Woods: På 47-årsdagen for Nixons fjernelse af dollarens guldstandard

15. august (EIRNS) – Den 15. august er en historisk dato, fortalte Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche under en konferencesamtale med LaRouche-bevægelsens amerikanske medarbejdere i dag. For nøjagtigt 47 år siden afsluttede Richard Nixon fastkurssystemet og afkoblede dollaren fra guldstandard. Lyndon LaRouche var nok den eneste økonom, der med absolut klarhed indså hvad det ville betyde. Han sagde, at hvis Vesten holdt sig til de monetaristiske politikker, der var repræsenteret ved dette træk af Nixon, ville verden uvilkårligt gå ind i en ny mørk tidsalder med fare for en ny fascisme og depression – medmindre der opstod et nyt retfærdigt økonomisk system, et Nyt Bretton Woods system. Og det er præcis, hvor vi står i dag.

De kommende 90 dage indtil midtvejsvalget i USA vil være afgørende for, om der enten nås et nyt paradigme, eller om det fører til økonomisk kaos og fare for krig. Der er en klar

vending i 'carry trade'-handelen undervejs, fra de fremvoksende markeder og tilbage til dollaren, hvilket til dels blev udløst af Den amerikanske Centralbanks rentesatser, men også har flere systemiske grunde. Der er mange såkaldte eksperter, bankfolk, alle slags mennesker fra det finansielle miljø, der advarer om, at en fuldkommen økonomisk storm, vil komme ud af denne krise i de fremvoksende markeder, og at den vil kunne ramme USA og resten af verden, selv inden midtvejsvalget.

Der er en overhængende krise i forhold til Tyrkiet. Dette skyldes ikke Trumps sanktioner mod Tyrkiet, men snarere den systemiske karakter af krisen. Dette har også at gøre med det faktum, at Tyrkiets præsident Erdogan i den seneste tid har været i gang med en strategisk nyorientering, hvor han erklærer, at han ønsker at være en del af BRIKS, der er involveret i opbygningen af en ny finansiell arkitektur, og af den grund bliver han politisk angrebet med økonomisk krigsførelse.

Allerede tilbage på G20-topmødet i Hangzhou i 2016 forlangte Kina en ny finansiell arkitektur, og sagde at årsagerne til finanskrisen i 2008 ikke var blevet afhjulpet. Kina har i mellemtiden taget store skridt til at modvirke spekulation, forbudt spekulation i landet og forbudt kinesiske investorer at involvere sig i spekulative projekter i udlandet.

Nu, i forbindelse med straffesanktioner der er gået over gevind mod forskellige lande, forbereder disse lande sig på at forlade dollaren. For eksempel indeholder lovforslaget, som senator Lindsey Graham og andre indførte i det amerikanske senat, nye sanktioner mod Rusland, hvilket indebærer forbud mod al russisk bankvirksomhed i udlandet, handel med russiske statsobligationer, forbud imod at Aeroflot kan lande i USA, nedgradering af diplomatiske forbindelser mellem USA og Rusland – ud over sanktioner på grund af Skripal-sagen, for hvilket der absolut ikke er blevet fremlagt bevis. Det er naturligvis et alvorligt spørgsmål, og den russiske

premierminister Medvedev sagde for et par dage siden, at de betragter dette som en økonomisk krigserklæring, og at hvis sådanne sanktioner gennemføres, vil Rusland tage passende modforanstaltninger.

Dette angreb på Rusland er det samme som det britiske kupforsøg mod præsident Trump: Hele formålet var at ødelægge mulighederne for at have forbedrede forbindelser mellem USA og Rusland. Og hvis man har den slags handelskrig, hvilket vi allerede så i forbindelse med CAATSA-lovforslaget i august sidste år, som blev stemt op til 98-2 i Senatet, hvilket umuliggør et veto af Trump, så har man sat kursen imod en komplet katastrofe.

Trumps foranstaltninger mod Tyrkiet vil ikke kunne tvinge Erdogan til at kapitulere, men vil medføre det modsatte resultat. Der er en indsats fra britisk side for at opnå denne kapitulation. For eksempel er der en artikel af Jim O'Neill, som er den tidligere leder af Goldman Sachs, og som nu er leder af Chatham House/Royal Institute of International Affairs. Han kommer med en fuldstændig advarsel om, at Erdogan skal kapitulere, at han må give efter for (økonomisk *-red.*) voldtægt af Tyrkiet, og at hverken Rusland eller Kina vil hjælpe.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov er imidlertid nu i Ankara, og han interviewede TASS, hvor han sagde, at Rusland allerede omdanner sin handel med Tyrkiet til deres nationale valutaer, at de gør det samme med Iran, og at de også taler om dette med Kina. En tilbagevenden til handel i nationale valutaer vil ikke løse det globale problem, men det kan være et vigtigt mellemliggende skridt i retning af et fuldt udbytte af et Nyt Bretton Woods-system, som LaRouche har angivet.

Dette ville betyde, at den globale spekulative boble ville blive fastfrosset og gennemgå en konkursbehandling; der ville blive etableret et system med faste valutakurser; hvert land skal have en nationalbank for suveræn kontrol over

kreditgivning; et internationalt clearinghus ville blive oprettet for at balancere samhandelen på langt sigt; og internationale investeringer til lave renter baseret på klare videnskabelige principper for fysisk økonomi ville blive tilskyndet. Der er allerede taget skridt i denne retning i form af AIIB, BRIKS 'New Development Bank', 'New Silk Road Fund'.

For at Vesten kan deltage fuldt ud, vil det kræve en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdeling for at slippe af med kasinoøkonomien; derefter oprettelse af nationalbanker til at udstede kreditter for produktive investeringer, for sidenhen at kunne gå med i denne form for internationalt samarbejde.

Lyndon LaRouche understregede for mange år siden den pointe, at den eneste måde at gøre det på er ved at bryde det Britiske Imperiums magt, og det kræver en firemagtaftale – Rusland, Indien, Kina og USA – og sidenhen, kan andre lande, der ønsker at overleve, knytte sig til det nye system.

Hvad der sker i USA, vil være afgørende for at få det til at ske, i særdeleshed at kuppet mod præsident Trump bliver stoppet.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede sin strategiske gennemgang med følgende overvejelser:

Hvad angår verdenshistorien har vi nået et punkt, som Nikolaus af Cusa meget profetisk genkendte allerede i det 15. århundrede, nemlig, at man ikke kan have 'halve løsninger'. Når man har en systemisk krise, kan man ikke løse det i den ene region og have fred der, mens andre regioner går i skudermudder; man er nødt til at have fat i de remedier, der afhjælper det systemiske problem i hele systemet.

Det er det, som Lyndon LaRouches livsværk har handlet om. Han har ikke kun været den bedste og sandsynligvis den eneste økonom, der er værdig til titlen, men han har viet hele sit

liv til at finde løsninger på et højere niveau, på niveauet af "modsatningernes sammenfald", som Cusa udtrykte det.

Dette er et af disse enestående momenter i historien. Der er mange perioder, hvor man ikke kan gøre meget, som '60'erne', '70'erne'; Det var rolige perioder, hvor tingene gik sin gang, og man kunne ikke gøre meget, for alt var helt låst i klare mønstre og systemer. Men nu: enhver der ikke er helt fra forstanden kan se, at det gamle system kollapser! EU er i forfærdelig form; der er alle de strategiske tilpasninger, der fremkommer; der er oaser af håb. Så det er ikke klart endnu: det er en meget udefineret situation, hvor løsningen ligger parat, og det faktum, at status quo ikke kan forblive som det er nu, står tydeligt klart.

Man skal se på det i det lange historiske perspektiv: Vi er i en overgangsperiode fra en æra af den menneskelige universelle civilisation til en ny. Og den nye æra vil enten være med de neokonservative og den britiske imperium faktion, hvilket sandsynligvis vil føre til udryddelsen af civilisationen i en termonuklear krig, for det er hvad konfrontationen med Rusland ville indebære. Eller vi kan rykke ind i en ny civilisationstid, et nyt paradigme, et nyt sæt internationale relationer baseret på respekt, på suverænitet, med fokus på de mest avancerede traditioner i hver kultur, hvor forholdene mellem mennesker endelig vil blive menneskelige! Folk vil forholde sig til hinanden som Einstein og Planck, Humboldt og Schiller. Alt man behøver at gøre er at studere deres korrespondance, og man vil forstå, på hvor højt et niveau folk kan relatere til hinanden.

Vi er ikke dyr; vi behøver ikke at gå med snuden nede ved jordoverfladen. I stedet kan vi løfte vores blik mod stjernerne og virkelig flytte den menneskelige civilisation til en helt ny æra af kreativitet og samarbejde, en æra uden fattigdom, og hvor hvert eneste barn har mulighed for at udvikle dets fulde potentiale, konkluderede Zepp-LaRouche.

Schiller Instituttet Nye Paradigme webcast, den 10. august, 2018 med Helga Zepp-LaRouche

Tiden er inde til at gøre en ende på 'Russiagate'-svindelen

HARLEY SCHLANGER: Hej! Jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Jeg byder dig velkommen til denne uges strategiske briefing fra vores grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche.

Som vi har dækket situationen i de seneste uger, ser vi voksende kampe, der vil forme fremtiden for hele verden. På den ene side har man det enorme potentiale fra Bælt- og Vejinitiativet, Singapore-modellen, Helsinki-topmødet mellem Trump og Putin. Men vi ser også en virkelig opslidende kamp i USA over Russiagate, en kamp, som muligvis ramte et nyt vendepunkt i denne uge, da præsident Trumps advokat Rudy Giuliani kom ud med et meget beslutsomt angreb på hele Mueller-operationen og sagde, at der kan vendes op og ned på dette; det kommer til at sprænges. Vi ser nu, at der kommer flere afsløringer ud om den rolle Christopher Steels har spillet for det britiske MI6. Så Helga, hvorfor begynder vi ikke med det? Disse kampe, der nu finder sted i baggrunden af Russiagate, er helt utrolige.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil sige, at atmosfæren i USA er så hysterisk, at man virkelig har følelsen af, at der er et opgør mellem Det Britiske Imperiums styrker, som vi har diskuteret det hele tiden, det aftalte spil mellem

efterretningstjenesterne, eller lederne af efterretningstjenesterne under Obama-administrationen og den britisk efterretningstjeneste imod Trump. Dette er eskalerende. Det er der en klar opfattelse af i resten af verden, i Rusland, i Kina, selv i Nordkorea, fordi folk dér har en meget klar sondring mellem politikken, der kommer fra præsident Trump, og politikken, som kommer fra selv højtstående embedsmænd i hans administration. Dette er naturligvis designet til at forhindre Trump i at forfølge sin nordkoreanske politik, fra at følge sin politik med præsident Putin og optrappe mod Kina. Alt dette er yderst farligt. Jeg tror, at den eneste måde at ændre det på er at gøre præcist hvad vi har offentliggjort i USA; vores kolleger har udgivet en ny rapport: "Fisken stinker fra hovedet" [<https://larouchepac.com/20180810/fish-stinks-head-down-update-mueller-inquisition>]. Og jeg vil tilskynde alle seerne og publikum til at få denne rapport. Download den, få den spredt så meget som muligt, fordi den præcist dokumenterer, hvad der er galt med dette apparat. Ikke alene siger Giuliani, at dette her vil sprænge, men at det ikke handler om Trump, men om hvad de gjorde – hvilket betyder kombinationen af Obamas efterretningsfolk sammen med briterne – og at det vil føre til et helt nyt Watergate og reformer. Men dette er ikke et garanteret resultat, fordi hvad der sker nu er helt åbenbart en igangværende britisk efterretningsoperation.

The Hill havde en artikel for to dage siden, hvor de i grunden sagde, at Christopher Steele, der tilsyneladende blev fyret i november 2016 for at lække al denne information til medierne, i virkeligheden blev ved med at mødes med Bruce Ohr, som var vicesstatsadvokat, omkring 60 gange. Og ved en udveksling af tekstbeskeder i august 2017 tilbød han grundlæggende selv at træde ind i hele denne operation med Mueller, fordi denne undersøgelse gik for langsomt. Så Rosenstein, den nuværende vicesstatsadvokat, hævdede, at han ikke vidste, at Bruce Ohr foretog sig alt dette med Christopher Steel. Så dette er en utrolig skandale, og det er alt sammen beskrevet i denne

artikel, "Fisken stinker fra hovedet". Jeg synes, det vigtigste man kan gøre for at forsvare præsidentskabet imod dette kupforsøg er at få denne information ud så bredt som muligt. Dette er århundredets kamp for menneskeheden, fordi alting naturligtvis er under ophedning på grund af midtvejsvalget. Hvis Demokraterne skulle vinde Repræsentanternes Hus, ville deres første skridt være at lukke ned for alle disse undersøgelser, der finder sted lige nu i Kongressen. Goodlatte og Gowdy, de to kongresmedlemmer, har meddelt, at de i denne uge vil stævne alle der har noget at gøre med denne Christopher Steele-operation. Se, dette kunne vende tidevandet aldeles, men jeg mener, at jo flere der kræver det og siger ting som Giuliani... dette er meget vigtigt for at bekæmpe det hysteri, der ellers skabes. Dette er virkelig vigtigt, fordi hvis demokraterne skulle vinde, vil de ikke alene lukke undersøgelsen. De vil straks gå efter en rigsretssag, og man ville ende med at have det samme apparat tilbage, som var der med Obama og Hillary. Og vi ville sandsynligvis være i en ustoppelig konfrontation med Rusland og Kina. Så, der er virkelig meget på spil, så vær venlig at mobilisere og arbejde med os for at få disse oplysninger, denne artikel, ud så bredt som muligt.

Værre end 'fake news': Mediernes tvungne ensartethed!

– af Helga Zepp-LaRouche

5. august 2018 – Vi burde have lært fra 1920'erne og 1930'erne, at spredning af kulturel pessimisme i befolkningen

har fatale konsekvenser. Men en sådan pessimisme spredes i dag i lyset af usikre fremtidsmuligheder i mange vestlige samfund, og især i Tyskland, med det resultat at flere og flere borgerne helt har opgivet håbet om at kunne gøre en forskel gennem deres egen deltagelse, eller at de tilslutter sig højrefløjspartier, der kan give et afløb for vreden, men ikke tilbyder nogen løsninger. Synderen for denne udvikling er ikke mindst det politiske etablissement, som får os til at acceptere en 'TINA' politik – TINA er akronym for 'There Is No Alternative' (der er ikke noget alternativ) – og den tvungne ensartethed i 'mainstream'- medierne, som undertrykker alle budskaber, der peger på alternativer.

Vi gennemlever, hvad der sandsynligvis er den største strategiske forandring nogensinde. Under ledelse af BRICS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) fokuserer størstedelen af udviklingslandene for øjeblikket på 'win-win'- samarbejde, med det formål at gøre springet til en status som en industrialiseret nation, og at opnå en god levestandard for deres befolkninger så hurtigt som muligt. BRICS-gruppens årlige konference i Johannesburg i juli omfattede nogle af udviklingslandenes største og vigtigste internationale organisationer, såsom Gruppen af 77, Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), Mercosur og Den Afrikanske Union, som alle var til stede for at samarbejde med BRICS om Det Globale Syden-initiativ.

Det kinesiske Silkevejs-initiativ, og ideen om at relationer ikke længere er baseret på geopolitisk konfrontation men på gensidige fordele, har forandret det politiske klima i mange af verdens regioner på en aldeles positiv måde. For eksempel har valget af den nyligt udpegede pakistanske premierminister Imran Khan for første gang skabt potentialet til at bilægge konflikten mellem Indien og Pakistan. Khan lovede at sikre, at hans land tog to skridt mod Indien for hvert skridt, som Indien ønskede at tage imod Pakistan. Samarbejdet mellem BRICS-landene har også indflydelse på Pakistan; Kina har

traditionelt gode forbindelser med Pakistan, og netop nu holder de russiske og pakistanske søværn et møde på højt niveau, efter at de første fælles manøvrer mellem russiske og pakistanske landtropper nogensinde fandt sted netop for et år siden.

Også omfattet af den nye samarbejdsånd er Afrikas Horn, hvor de hidtil fjendtlige stater Somalia, Djibouti, Eritrea og Etiopien kraftigt udvider deres diplomatiske og økonomiske forbindelser, i høj grad takket være kinesernes investeringer, som f.eks. i opførelsen af jernbanen fra Djibouti til Addis Abeba. Og i modsætning til den konsekvent negative mediedækning af forhandlingerne mellem Nordkorea, Sydkorea og USA er denne proces godt på vej med mulighed for, at et ledende nordkoreansk regeringsmedlem kan tale i New York inden den kommende Generalforsamling i FN til september.

I mellemtiden har den syriske regering lanceret den økonomiske genopbygning af provinsen Aleppo. Den første del af tretrinsprogrammet er genopbygningen af infrastrukturen, det andet trin er den specifikke forsørgelse af hver enkelt familie, og den tredje fase er folks tilbagevenden til et sikkert nærmiljø, som viceminister i provinsen, Hamid Kenno, understregede. På samme tid har det russiske militær hjulpet med at oprette et flygtningecenter i Syrien, der vil byde flygtninge velkommen tilbage fra Jordan, Libanon og Tyrkiet og bistå dem med deres tilbagevenden til deres hjem. Et interministerielt koordineringsudvalg af de russiske udenrigs- og forsvarsministerier har overtaget den velordnede hjemsendelse af flygtninge.

Man ville formode, at alle disse udviklinger faktisk ville dominere overskrifterne, hvilket straks ville fylde alle klart tænkende mennesker med håb om, at verdensfreden er blevet mere sikker, at fattigdom kan overvindes, og at flygtningekrisen kan løses på en human måde. I stedet siger medierne ikke et ord om initiativet 'Globale Syden'. En artikel i Die Welt, broderet med meget geopolitisk spin, citerer Xi Jinpings

tale på BRICS-topmødet: "Afrika har mere udviklingspotentialer end enhver anden region i verden". Og hvad konkluderer forfatteren? At "Kina arbejder for at opbygge sit imperium", og at det kommende topmøde mellem Kina og Den Afrikanske Union i Beijing førstkomende september bare er Xi Jinpings "charme-offensiv."

Selvfølgelig har denne censur af gode nyheder til formål at skildre det gamle neo-liberale paradigmes politik, som om, at der ikke er noget alternativ. Hvis Kina – i øvrigt sammen med Indien, Rusland og Japan – nu påviser, at Afrika rent faktisk kan industrialiseres, og hvis det blev sandfærdigt rapporteret, så kunne nogen måske tænke sig at spørge hvorfor det afrikanske kontinent, efter århundreder med kolonialisme og årtier med IMF's berygtede kreditbetingelser, er i sin nuværende prekære tilstand, og om ikke dette er en væsentlig årsag til flygtningekrisen.

I stedet for at svare på Kinas gentagne tilbud om at arbejde sammen med de afrikanske stater om deres industrialisering i forbindelse med Den nye Silkevej, har den tyske regering blokeret for kinesiske investeringer i Tyskland, såsom den seneste erhvervelse af producenten af præcisions-maskineri, Leifeld Metal

Spinning, skønt forskellige undersøgelser bekræfter, at kinesiske investorer altid har sørget for at øge antallet af arbejdspladser og hævet lønnen. Hvor var regeringens veto, da dusinvis af britiske og amerikanske investeringsfonde i de senere år tog alting fra mellemstore virksomheder til boligselskaber og infrastruktur, skar de bedste dele fra og solgte dem, og lukkede ned for resten som socialt uforenelige?

Det er en absurd ide at tro, at man kan standse fremgangen for vækst- og udviklingslande – Indien og Kina alene tegner sig for 2,6 mia. mennesker – og pålægge den neoliberale geopolitiske model som den eneste mulige option for resten af verden. Blairs og Obamas politik for at omdanne hele verden til vestligt demokrati gennem regimeskifte og 'humanitære'

interventioner som en slags moderne korstog, er klart mislykkedes. Hverken Kina eller Rusland vil have denne model, og flere og flere udviklingslande ser den kinesiske model som modellen for deres egen udvikling.

Årsagen er, at BRICS tilbyder en form for samarbejde, der fokuserer på gensidig udvikling, mens Vesten foretrækker den neoliberale model, og dermed profitmaksimering for de få på bekostning af de mange. Det bliver heller ikke overset i resten af verden, at EU glider ind i mere og mere uenighed mellem dets medlemsstater, hvad enten det drejer sig om at håndtere flygtningekrisen, valget mellem større integration versus en understregning af national suverænitet eller forholdet til Kina, Rusland og USA.

At se på verden gennem eurocentriske briller tilslører den betragtning, at størstedelen af menneskeheden, repræsenteret ved BRICS og Det Globale Syden, har draget den konklusion af Vestens neoliberale politik, at en revision af det nuværende system for global styring er presserende nødvendigt, og at denne omorganisering ikke kan overlades til Vesten.

I stedet for arrogant at fortsætte med at sætte sig på egoismens høje hest i deres formodede overlegenhed, og snart lande deres befolkninger på historiens udkant, bør Europas nationer og USA se på tilbuddene fra Kina og Rusland om samarbejde og medvirken i udformningen af det nye paradigme. Trods punktafgifter pålagt af Trump fortsætter Kina med at tilbyde samarbejde til USA for at eliminere handelsunderskuddet gennem 'joint ventures' i tredjelande. Og en talskvinde for Kinas handelsministerium har netop sagt, "Vi tror altid på, at dårlige ting kan forvandles til gode, og at udfordringer kan forvandles til muligheder."

Og ved det netop afsluttede ASEAN- topmøde (Association of South East Asian Nations) i Singapore, genkaldte den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov Putins ord fra Rusland-ASEAN-topmødet i Sochi i 2016, hvor han opfordrede partnerlande til

at være opmærksom på det enorme geopolitiske og geoøkonomiske potentiale i det eurasiske kontinent, hvor den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), Shanghai Corporation Organisation (SCO) og ASEAN supplerer hinanden. Lavrov understregede, at døren forbliver åben for EU og ingen skulle tvivle på, at EU burde være interesseret i det af rent pragmatiske økonomiske og forretningsmæssige grunde.

Men man kunne også finde grunde til et sådant samarbejde, som går ud over det pragmatiske. Hvis Europa ikke vil glemme og miste sin humanistiske og klassiske kultur, så kunne vi genoplive ideerne fra Nicholas af Cusa, Leibniz og Schiller, og yde vores bidrag til udviklingen af menneskeheden. Det vil du helt bestemt ikke læse om i de almindelige medier. Men så er der dette forum (hjemmeside).

Schiller Instituttets Nye Paradigme Webcast, den 2. august, 2018 med Helga Zepp-LaRouche

Det Nye Paradigme bevæger sig fremad efter 'Singapore-Modellen. Dialog, ikke Krig! –

HARLEY SCHLANGER: Hej, jeg er Harley Schlinger fra Schiller Instituttet. Velkommen til denne uges internationale strategiske webcast med Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger og formand for Schiller Instituttet, og som er på forkant i kampen for at frembringe et nyt paradigme til erstatning for det døende, farlige gamle paradigme med

geopolitisk konfrontation.

Efter BRICS-topmøderne har der i den sidste uge været flere udviklinger, der har konsolideret det nye paradigme, en serie af nye initiativer, åbninger for dialog, fortsatte dialoger – og selvfølgelig hysteriske reaktioner fra City of London og neokonservative i USA.

Helga, hvorfor begynder vi ikke med det fortsatte momentum fra BRICS-topmødet, da der er meget at rapportere. Giv os en opdatering med hvad du ved om det?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi diskuterede det i sidste uge, men i mellemtiden er der kommet flere rapporter ud om, at det ikke bare var BRICS og BRICS-Plus, med deltagelse af mange vigtige udviklingslande, men faktisk næsten flertallet af alle de vigtige organisationer for udviklingslandene, såsom G77, Mercosur, Organisationen for islamisk Samarbejde (OIC) og mange regionale organisationer. Man kan virkelig sige, at der meget, meget hurtigt er ved at opstå en helt ny økonomisk orden, et nyt system for regeringsførelse baseret på 'win-win' samarbejde, på respekt for den andens suverænitet, og dette fortsætter virkelig ånden fra Den nye Silkevej, som nu har tag i flertallet af nationerne, i hvert fald på den sydlige halvkugle og i sektoren med udviklingslandene.

Dette skaber helt anderledes omstændigheder, så mange konflikter, som syntes at være uløselige, kan nu gå i en fredelig retning. Og jeg vil kun give dig et enkelt eksempel med Pakistans nye premierminister Imran Khan, der dybest set sagde, at Pakistan vil følge den kinesiske model, men han sagde også, at han ønsker tilnærmelse med Indien, og at for hvert skridt Indien tager med hensyn til Pakistan, er han villig til at tage to skridt. Så der er faktisk for første gang mulighed for at løse konflikten mellem Indien og Pakistan. Og det er også første gang, at det russiske militær

har holdt militærøvelser sammen med Pakistan.

Kina spiller naturligvis en stor rolle i Pakistan. Rusland har meget gode relationer til Indien. Og nu i den nye ånd fra 'Shanghai Cooperation Organization', (SCO), og BRICS 'Globale Syd', som de kalder denne nye udvikling, er det muligt at løse denne konflikt.

I en anden konflikt, bortset fra Nordkorea, som vi allerede har diskuteret, og som i modsætning til mediernes løgne ligger i en meget god position – det går fremad på den rigtige måde – er der, i ånden fra den Nye Silkevej, nu også for første gang en tilnærmelse imellem Somalia, Djibouti, Eritrea og Etiopien.

Og i denne sammenhæng fremsatte Houthi-lederen i Yemen et ensidigt fredstilbud til den anden side om fred blandt den yemenitiske befolkning, der lider under den værste humanitære katastrofe på planeten, at der bør være våbenhvile og tages skridt mod fred.

Jeg synes virkelig, at alle disse udviklinger er helt fantastiske, og de viser, at under ledelse af BRICS, især Kina og Rusland, og med dem også Indien, Sydafrika og Brasilien, gøres der en indsats for at erstatte den gamle, kollapsede, geopolitiske orden med det nye system for internationale systemrelationer, som jeg synes er meget, meget lovende. Og det er en stor skam, at vores almindelige medier i Vesten er så Gleichgeschaltet, så fuldstændig kontrollerede, at de fleste mennesker absolut ingenting ved om disse fantastiske udviklinger, fordi medierne bare ikke rapporterer om det, men det betyder ikke, at det ikke findes. Derfor appellerer jeg til Jer, vores seere, om at sørge for, at dette program bliver mere kendt, del det med dine venner og bekendte, og deltag i Schiller Instituttets arbejde, for vi skal have Vesten til at deltage i udformningen af denne nye verdensøkonomiske orden. Det er absolut muligt, det kan gøres,

men det kræver dog meget arbejde!

BRIKS-landene i centrum for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden! Enestående i verdenshistorien: Hvordan Kina forandrer verden!

Af Helga Zepp-LaRouche, den 28. juli 2018

Inspireret af Kinas fabelagtige fremskridt finder der nu for tiden en strategisk nyorientering sted blandt udviklingslandene, hvorved der skridt for skridt opstår en økonomisk verdensorden baseret på helt andre principper. Medens Vesten forgæves forsøger at opretholde det neoliberale økonomiske systems gamle verdensorden, arbejder flere og flere nationer sammen med BRIKS-staterne, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO) og andre regionale organisationer inden for rammerne af det nye silkevejsinitiativ på grundlag af et samarbejde til gensidig fordel. Man demonstrerer derved, at verden kan udformes meget mere menneskeligt, end EU demonstrerer med sin barbariske flygtningepolitik,

“Jeg vil have den kinesiske model, fordi det, som Kina har opnået, er utroligt. Den måde, Kina har overvundet fattigdommen på, har intet sidestykke i historien!” – dette er en udtalelse fra Pakistans nyvalgte statsminister, Imran

Khan, der samtidigt meddelte, at han vil besvare ethvert positivt skridt fra Indiens side for at forbedre forholdet til Pakistan med to skridt fra hans side. Præcist den samme stemning gjorde sig gældende ved det netop afsluttede topmøde for BRIKS – altså Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – i Johannesburg, der var fuldstændigt præget af Den nye Silkevejs ånd, der hævder ikke mindre end, at alle verdens nationer har ret til at udvikle sig på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt, og at der er opstået en ny ære for menneskeheden.

Den kinesiske præsident Xi Jinping understregede i sin tale på topmødet, hvor også Indonesien, Tyrkiet, Argentina og rigtig mange afrikanske statsoverhoveder deltog, at det internationale samfund befandt sig ved en skillevej og måtte udvikle en helt ny form for internationale forhold. Med en begejstret kulturoptimisme, der er helt forsvundet i Europa, betonedede Xi det videnskabelige fremskridts afgørende rolle som drivkraft for den økonomiske opbygning. "Videnskab og teknik udgør som de primære produktivkræfter en uudtømmelig kraft, der driver den menneskelige civilisations udvikling fremad." Menneskeheden har foretaget kæmpe udviklingspring fra landbrugs- til industrisamfund og står nu foran nye videnskabelige og teknologiske revolutioner og industrielle forvandlinger. Hvis staterne griber de chancer, der frembyder sig, kan de opnå en dynamisk økonomisk vækst og dermed et bedre liv for deres befolkninger.

Xi fortsatte med at sige, at der lå større udviklingsmuligheder i Afrika end på noget andet kontinent, og derfor havde det et større udviklingspotentiale end noget andet område i verden. BRIKS ønskede derfor at forstærke samarbejdet med Afrika og lade dette samarbejde blive til forbillede for udviklingen af syd-syd-forholdene. Denne intensivering vil forstærkes yderligere på det forestående forum for Kina-Afrika-samarbejde i Beijing til september, hvor integrationen med det økonomiske bælte-initiativ skal føres

videre. Også den indiske statsminister Modi fremførte, at fredsbevarelse og Afrikas udvikling havde den højeste prioritet for hans regering. Man meddelte også, at man agtede at oprette et Mahatma Gandhi – Nelson Mandela – center. Præsident Putin berettede i sin tale, at Rusland agtede at "tænde lyset" på det afrikanske kontinent og forsyne det med energi, fremfor alt med atomenergi, hvor Rusland for tiden har udviklet sig til den teknologiske fører i verden.

Stigningen i handelen mellem Kina og Afrika inden for de sidste 40 år er enorm: Fra 765 millioner \$ i 1978 har samhandelen allerede nået 170 milliarder \$ i 2017 for at ligge på 400 milliarder årligt i de kommende år. I det hele taget stiger BRIKS-landenes økonomiske betydning voldsomt: i det forløbne år androg disse landes samlede bruttonationalprodukt over 17 billioner \$ og dermed mere end EU's. Præsident Xi havde før topmødet ud over de Forenede arabiske Emirater også aflagt statsbesøg i Senegal, Rwanda og Sydafrika fulgt af Mauritius i tilknytning til topmødet. Kinas og Indiens regeringer har også besluttet sig for fælles investeringer i Afrika i sammenhæng med det Nye Silkevejsinitiativ. En yderligere byggesten til den nye økonomiske orden er konceptet "BRIKS-plus", en platform, der skal udbygge det økonomiske og også strategiske samarbejde mellem endnu flere stater og regioner. Det er blandt andet de deltagende landes hensigt at skaffe stemmeret i IMF til et stadigt større antal medlemsstater fra denne blok for at kunne påvirke afgørende beslutninger.

Samarbejde eller konfrontation

Xi Jinping understregede under topmødet også energisk det synspunkt, med en tydelig henvisning til Donald Trumps trusler om importtold, at der ikke gives nogen vindere i en handelskrig. Man stod foren valget mellem samarbejde eller konfrontation, mellem gensidige fordele eller muligheden for at gøre sin nabo til tigger, men at de, der fulgte denne kurs, i sidste ende blot ville skade sig selv.

Netop denne effekt har man allerede kunne iagttage ved sanktionerne mod Rusland, som flere eksperter her i landet anser for en ulykke, da de har tvunget Rusland til at genopbygge flere af de produktionsområder, der ødelagdes under Jeltsin-årenes chokterapi, og samtidigt til at fordybe forholdet til Kina og Asien. Og ligesom ved de (af den amerikanske kongres) påtvungne sanktioner fra USA's og EU's side mod Rusland, har Trumps trusler om importtold over for Kina øjensynligt den af ophavsmændene oversete virkning, at de blot fremmer BRIKS-landenes samarbejde og øger deres ønske om en mere retfærdig og afbalanceret verdensorden.

På et seminar hos Chongyang Finansinstitut på Renmin-universitetet i Beijing påpegede Putins økonomiske rådgiver Sergej Glazjev, at det i betragtning af den dårlige tilstand i de vestlige økonomier, der stadig havde stærk fokus på spekulation frem for produktiv økonomi, burde komme til et stadig tættere samarbejde mellem de nye silkevejsinitiativer, mellem BRIKS og SCO. Og hvis trykket på disse stater skulle vokse yderligere, så ville det blot fremskynde tendensen til ikke længere at afvikle den internationale handel i dollars, men i de pågældende landes valutaer.

Af den kinesiske regerings årsberetning, som statsminister Li Keqiang for nylig fremlagde under et ledelsesmøde i statsrådet, fremgik det tydeligt, at Kina vil gøre alt for at beskytte landet mod virkningerne fra et nyt sammenbrud i det transatlantiske finanssystem. Stillet over for store internationale udfordringer vil Kina vedtage en hel pakke af forholdsregler for at styrke den produktive økonomi, heriblandt skattelettelser for investeringer i grundforskningen, 200 milliarder \$ til infrastruktur, et krav om kreditudstedelse til små og mellemstore virksomheder, såvel som en entydig bekæmpelse af "zombiefirmaer" og enhver form for spekulation.

Den dynamik, der for tiden udvikles med den kinesiske model og BRIKS som centrum, er resultatet af en årtierlang politik fra

IMF's og Verdensbankens side, der med deres krav om såkaldte strukturtilpasninger og betingelser for udviklingslandene ikke blot har forhindret disse landes udvikling, men derudover har gennemført en gigantisk kapitaloverførsel fra disse lande til det neoliberale finanssystems banker. Af denne politik, som vi blandt andet har en stor del af flygtningekrisen at takke for såvel som de på løgne byggede krige i Sydvestasien og Nordafrika, har BRIKS og mange udviklingslande draget en lignende slutning som af Asien-krisen i 1997, hvor megaspekulanter som George Soros spekulerede adskillige asiatiske landes valutaer ned til indtil 80% af deres tidligere værdi.

Vi i Vesten har lige præcist det valg, som Xi Jinping har præciseret. Vi kan tage mod Kinas mangehånde tilbud og sammen med BRIKS og andre stater hjælpe med til at opbygge Afrika, Sydvestasien og Latinamerika industrielt og dermed samtidigt virkeliggøre et fremtidsperspektiv for os selv. Dette vil under alle forhold kræve et farvel til kasinoøkonomien og indførelse af en Glass-Steagall-bankopdeling såvel som oprettelsen af nationalbanker og oprettelsen af et nyt Bretton-Woods-kreditsystem.

Eller vi kan forsøge at holde fast i det nuværende, håbløst bankerotte, neoliberale finanssystem, der er indrettet på profitmaksimering for eliten på bekostning af en stor del af befolkningen samt udviklingslandene. Så har vi valget mellem et nyt krak, denne gang langt værre end i 2008, og et af dollarsammenbruddet udløst finanssammenbrud, såfremt staterne i den nye økonomiske blok væger sig i fællesskab mod en konfrontation fra USA's side.

Vi har følgende valg: Enten genopfrisker vi her i USA og Europa vore bedste traditioner, det vil sige Alexander Hamiltons amerikanske økonomiske system og principperne fra det tyske økonomiske mirakel efter anden verdenskrig og traditionerne fra vor klassiske kultur – og så arbejder vi sammen med Kina og BRIKS med på at udvikle verden. – Eller

vi vil selv være skyld i, at vore kulturer snart opstilles i de afrikanske og asiatiske museer som eksempler på samfund, der ikke var overlevelsesegnede i moralsk henseende.

zepp-larouche at eir.de

Zepp-LaRouche: Trump og Putin tilstræber en fredspolitik! Vigtig lektion til hele verden!

Leder, LaRouchePAC, 21. juli – Følgende uddrag er fra lederartiklen i den tyske ugentlige {Neue Solidarität}, skrevet den 21. juli 2018 af Helga Zepp-LaRouche. Artiklen dukkede også op på hjemmesiden for Zepp-LaRouches politiske parti, 'Bürgerrechtsbewegung Solidarität', eller BÜSo:

“Det burde virkelig være åbenbart for enhver tænkende person, at en forbedring i relationerne mellem USA og Rusland – det vil sige mellem to nationer, der besidder over 90% af Verdens atomvåben, som, hvis de blev udløst, ville udrydde menneskeheden – er en god ting. Derfor fortjener præsident Trump og Putin absolut anerkendelse for, med Helsinki-topmødet, at vise, hvordan den nuværende krise mellem de to lande kan overvindes gennem dialog og samarbejde. Imidlertid har det hidtil usete hysteri fra det neoliberale etablissement i USA, mainstream medierne på begge sider af Atlanterhavet, som respons på dette topmøde, gjort det meget klart, at denne magtelite er parat til at acceptere ødelæggelsen af den menneskelige civilisation snarere end at acceptere et samarbejde med Rusland.

“Og dette faktum kræver en hastig revurdering af den strategiske situation, ikke alene, men især, i europæiske nationer som Tyskland, hvor det billede som befolkningen har af Donald Trump, er blevet formet af den negative rapportering om ham i medierne (op til 98% af rapporterne i ARD Television for eksempel), og hvor dæmoniseringen af Putin nu tilhører det lokale etablissemments ‘gruppetænkning.’

“Faktum er, at omkring halvdelen af de amerikanske vælgere stemte på Trump som præsident, fordi han under kampagnen lovede, at han ville genopbygge forbindelserne mellem USA og Rusland på et godt grundlag, efter at de var sunket til et absolut historisk lavpunkt under George W. Bush’ og især Barack Obamas administrationer. Trump kommenterede på denne situation og sagde, at det primært skyldtes amerikansk dumhed, som forfatteren, der skriver under pseudonymet Publius Tacitus, gav detaljerede argumenter for på den velkendte sikkerhedsanalytiker Pat Langs ‘Sic Semper Tyrannis’ blog”, hvorfra Helga Zepp-LaRouche fortsætter med at opsummere.

En meget interessant effekt af hysteriet fostret af Trumps forsøg på at normalisere forbindelserne med Rusland, bemærker Zepp-LaRouche, er, at den har blotlagt strukturer af den såkaldte “dybe stat”. Når Obama-administrationens tidligere CIA-direktør John Brennan anklager Trump for “højforræderi”, skriver Zepp-LaRouche, “må man spørge, forræderi mod hvem eller hvad? Mod det amerikanske folk? Mod den amerikanske forfatning? Siden hvornår er det blevet højforræderi, at præsidenten forsøger at beskytte den fysiske overlevelse af sit eget folk gennem diplomati og dialog? “, kræver hun at få at vide.

Realiteten er, fortsætter Helga Zepp-LaRouche, at Trump er en reel trussel mod hele det neoliberale angloamerikanske imperium. Kineserne har hilst topmødet i Helsinki velkommen, og ligeså har den israelske premierminister Netanyahu, og endog den tyske kansler Merkel, såvel som den nye italienske indenrigsminister Salvini. Men om det faktisk vil vise sig

muligt at overvinde koldkrigs-mentaliteten, og etablere en ny og bedre verdensorden, afhænger meget af hvordan krigen mellem det amerikanske etablissement og Trump vil udspilles, noterer hun. Og den "hjemlige" kamp i USA har direkte konsekvenser for hele verden.

Hvis Trump lykkes med sin politik, så er "der en chance, på trods af den nuværende spænding med Kina over USA's handelsunderskud, for en helt ny international politik blandt verdens nationer, baseret på suverænitet, ikke-intervention i indre anliggender, dialog og gensidig fordel. Hvis Trumps modstandere får overtaget, er vi nok ikke langt fra Tredje Verdenskrig. Derfor er det på høje tid for dem der støtter "det progressive venstres" 'liberale' politik, og som siden Trumps valgsejr har været i samme båd som CIA, FBI og MI6, at reflektere over, om mainstream- medierne ikke har "puffet" dem ind i det forkerte hjørne. "

Europæiske regeringer står over for eksistentiel krise uden løsninger indenfor det gamle paradigme

Krisen i Den Europæiske Union var aldrig afgrænset til Grækenlands, Spaniens, Italiens eller nogen anden nations evne til at tilbagebetale deres gæld. Begyndende med Maastricht-traktaten, der blev undertegnet i februar 1992, har Helga Zepp LaRouche og Schiller Instituttet gentagne gange påpeget, at EU-institutionerne i høj grad var fejlbehæftede fra starten af, alene i kraft af deres design, idet de blev oprettet for

at tjene neoliberale finansielle spekulanteres interesser i City of London og på Wall Street, og spekulanternes allierede, de unilateralistiske neokonservative, og ikke folket i Europas nationer.

Siden Brexit har vælgerne i land efter land i Europa været i oprørstilstand og afvist de etablerede parter, ligesom amerikanske vælgere gjorde ved at vælge Donald Trump, som lovede at afslutte æraen med virksomhedernes frihandelspolitik, nedskæringsspolitik, bailouts af banker og regime-skifte krige. Mest betydningsfuld var Trumps afvisning af Obama-politikken for konfrontation med Rusland og Kina, en politik, som blev støttet af de fleste EU-lande. Trumps vilje til at mødes med den russiske præsident Putin for at opnå et samarbejdsforhold med ham har skabt et nyt hysterisk niveau, og med mødet mellem de to, der nu vil finde sted i Helsinki, udløses der ny og endnu mere ekstrem panik blandt regeringer, der kæmper for at overleve. At fremtrædende ministre i den britiske May-regering træder tilbage i denne uge er et eksempel på et styre i kaos, hvor embedsmænd ikke er i stand til at tænke uden for aksiomerne i de hurtigt disintegrerende institutioner.

Helga Zepp LaRouche var aldrig tilfreds med at blot påpege manglerne ved disse institutioner. Hun har ledet en effektiv international kampagne for at få støtte til et nyt paradigme baseret på hendes mand Lyndon LaRouches økonomiske ideer, hvoraf mange nu er med til at forme den globale udviklingsplan for Kinas præsident Xi Jinping, Kinas Bælte og Vej Initiativ (BRI). Hun har spillet en ledende rolle i at indføre principperne bag denne plan for vestlige regeringer, hvoraf mange nu deltager på et eller andet niveau i BRI. Hendes seneste opfordring til, at EU slipper sin modstand mod Kinas BRI og i stedet bruger "Singapore-eksemplet" til at arbejde med Kina for at udvikle Afrika, diskuteres i mange lande, selv om mange regeringer stadig viser sig at være ude af stand til at bryde fra det gamle paradigmes begrænsninger.

Hør fru LaRouche denne torsdag og hver torsdag efterfølgende, når hun præsenterer den seneste opdatering af denne dynamiske proces der folder sig ud, og giver strategisk vejledning til borgere, der ønsker at flytte deres nationer væk fra diktaturet repræsenteret ved den gamle underdanige tænkning, og bringe dem ind i det nye paradigme.

Introduktion til Helga LaRouches Nye Paradigme Webcast den 5. juli 2018

Helga Zepp-LaRouche udarbejdede den 17. juni et udkast til Den Europæiske Union (EU), der forklarede hvordan "eksemplet fra Singapore" viser, at tidligere fjendtligt indstillede nationer kan arbejde sammen om at løse tilsyneladende uhåndterlige problemer, når de tager fat på kriser ved at anlægge ånden fra den nye Silkevej. Desværre har EU ikke taget imod hendes råd. Imidlertid hørte de over 300 deltagere på Schiller Instituttets konference den 30. juni -1. juli på embedsmænd fra Rusland, Kina, USA, Nigeria, Yemen og mange europæiske lande, som arbejder hen imod dette mål. Deltag i Schiller Instituttets ugentlige strategiske webcast, når fru LaRouche giver indsigt i, hvorledes fordelene ved det nye paradigme kan realiseres over hele verden.

Helga Zepp-LaRouche: Motsætningernes sammenfald – Morgendagens verden. Schiller Instituttets Internationale konference, 30. juni, 2018, Tyskland

Hvis alle europæiske nationer ville gå sammen med Kina, Indien, Japan og også USA og gøre alt dette sammen med de afrikanske stater, der ønsker at blive en del af et sådant forceret program, og annoncere det som en fælles forpligtelse, kunne vi vende flygtningekrisen omkring. Men denne fremgangsmåde kræver en passioneret kærlighed til menneskeheden; præcis, som premierminister Abiy Ahmed fra Etiopien for nylig sagde under et masse møde med en halv million mennesker, kort tid, før han blev udsat for et attentatforsøg; han sagde, »Den eneste måde at gå fremefter på, væk fra al denne historie, er tilgivelse og kærlighed. Hævn er for de svage. Og fordi etiopiere ikke er svage, har vi ikke bug for hævn. Vi vil vinde med kærlighed«.

Så lad os handle ligeså. Verden befinder sig i en utrolig oprørstilstand. Det er meget kompliceret, og jeg mener ikke, at problemerne vil blive løst ved at have en zillion delvise løsninger. Vi har brug for et højere fornuftsgrundlag, som vil forene hele menneskeheden. Jeg mener, vi har nået vejs ende for en epoke, enden på geopolitik. Og vi må nå frem til det Nye Paradigme, hvor vi tænker i banerne for coincidentia oppositorum; det, Xi Jinping har kaldt et »fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«. Hvis Europa er villig til at

overleve, vil vi organisere de europæiske lande til at gå med i denne indsats.

Download (PDF, Unknown)